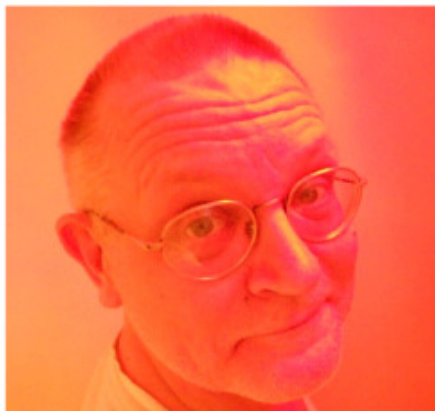

DEN GYLLENE TRIPPELN

31 okt 2013: Igår kväll befann jag mig i Stadshusparken här i Stockholm, med utsikt över Riddarfjärden. Det var stilla, det var vackert. Skulle jag ta det tredje och största steget inom loppet av bara en månad? Ha min första egna författarafton i början av december? Jag andades in den stilla klara luften och kände efter i mage och hjärta. Ja. Svaret kom lätt och naturligt. Tiden är mogen. Ja. Vinden smekte min kind och min själ.

Detta är vad jag kallar "Den Gyllene Trippeln":

9 nov 2013: Vernissage (i samarbete)
19 nov 2013: Föredrag (i kyrka)
10 dec 2013: Egen författarafton

Wish me good luck!

Peter Palm

DEN GYLLENE TRIPPELN

9 nov 2013: Vernissage (i samarbete)

19 nov 2013: Föredrag (i kyrka)

10 dec 2013: Egen författarafton

DAGBOK

Torsdag 7 november 2013 kl 14:37:

Jag har bestämt mig för att inte klippa mina naglar förrän den första delen av denna trippel är avklarad, på lördag. Gammal vidskepelse, antar jag. Men, sådant det kryllar av inom scenkonst och andra konster – sport till exempel. Björn Borg rakade sig inte förrän Wimbledonfinalerna var avklarade (och vunna).

Sedan jag ringde till Larry på Larrys Corner (där första och tredje delen av trippeln kommer att gå av stapeln) 31 oktober i förra veckan och bokade författaraftonen 10 december, och trippeln var bestämd, så har det varit en känslomässig berg och dalbane-färd. I förrgår kände jag mig kolugn och i går helt darrig och hispig. Idag – mitt emellan. Igår var jag till Larrys Corner, där hängningen av Joakim Ceders konst gjordes klart (och mina vackert illustrerade dikter som är en del av vernissagen). Både han och jag var nervösa. Joakim sa:

- Det är inte fjärilarna i magen som är problemet...
- Inte? undrade jag.
- Nej, problemet är att få fjärilarna att flyga i formation.

Och så skrattade vi gott.

Han är full av skarpa meningar, den gode Ceder. Alltid ett nöje att prata med honom. Och inte minst: Illustrationerna av mina 12 korta dikter skrivna redan år 1989 är verkligen läckert gjorda! Är mycket nöjd.

Jag har köpt färgat papper där jag printat ut min författarpresentation och detta hålls uppe av lutande triangelformad plasthållare i A4-format, som jag inhandlade på Nordins Papper för 189 kronor. Dyrt. Men, snyggt blir det!

Joakim Ceder betalar vernissagehyran (cirka 1000 kronor) och vi kommer att dela på kostanden för de upptryckta bladen där mina dikter är illustrerade. 12 dikter fördelade på fyra ark och 25 exemplar av varje (summa 100 ark i 50 * 70 centimeters format). Total kostnad 3500 kr. Jag kommer att ha med mig 20 böcker till försäljning. 10 ex av "Blandning" (där dikterna ingår) och 10 ex av "Dikter". Total kostnad för böckerna: 2000 kr. Inför min författarafton 10 december kommer jag att ha med mig ett liknande antal böcker till samma kostnad, även om det blir böckerna "Dikter" och romanen "Djävulen på besök". Hyran för lokalen är 800 kr. Jag har haft kontakt med en filmare, som troligtvis är ledig för att filma min författarafton (vi ringer varandra regelbundet och han är en upptagen man) och vad han kommer att kosta vet jag ännu inte. Minst 1000 kronor, troligen mer.

Efter att jag klarat av denna trippel har jag gjort mer än vad någon någonsin kunnat kräva av mig. Jag har på sätt och vis nått mina mål. Vernissage (med poesi och musik), föredrag och en egen författarafton. Det känns som att jag är i färd med att kröna min 30-åriga författargärning. Efter 10 dec? Jag kommer inte att ha *råd* att fortsätta verka inom kulturens område. Det kostar bara en massa pengar! Och dessutom kommer jag att känna mig nöjd och tillfreds med vad jag uppnått. Jag vill att trippeln ska bli bra. Och fokuserar nu 150% på just detta.

Snart ska jag repetera min del av framträdandet nu på lördag (presentation och poesiuppläsning). Och lite nerver börjar genast bubbla i kroppen... (Som de alltid gör inför att stå på scen.) ☺

- Hur äter man en elefant?
- Vet inte.
- En bit i taget!

Jag har skickat frågan om hur man laddar inför en stor uppgift till några Facebookvänner med scenvana. Jan Simonsson, kursansvarig på studieförbundet Sensus där jag ger mina skrivarkurser, svarade ordagrant: "Vid ett tillfälle för ett par år sedan vid en situation som påminner om denna – jag hade tre premiärer på olika pjäser på någon månad – fick jag följande visdomsord: Hur äter man en elefant? En bit i taget..."

Ett mycket gott råd inför Den Gyllene Trippeln. Känns precis som jag har en elefant på tallriken...

Klockan 16:40

Nu har jag repeterat den presentation och uppläsning som är min del av framförandet – ”spektaklet” – nu på lördag. För att få det så realistiskt som möjligt spelade jag in med min egen kamera. Båda gångerna tog det cirka 12 minuter. Jag hälsar välkommen, presenterar oss på scen (”Föreningen för Flygande Flundror” – Joakim Ceder, konst och piano, Anita Emthén, dans och flygande flundra och jag, Peter Palm, dikt och uppläsning.) Jag berättar sedan kort om bakgrunden till mina 12 illustrerade dikter – att jag träffade en konstnärinna i tunnelbanan i Bergshamra sommaren 1989 och att hon frågade mig om jag ville skriva dikter till hennes vernissage under hösten med oljemålningar. Jag skrev korta ”bildlika” dikter baserade på en prosadikt jag skrev året innan – sommaren 1988 på ön Ven. Sedan berättar jag att jag strax ska läsa denna prosadikt och att sedan tar ”spektaklet” vid. (=jag läser de 12 korta dikterna, Joakim spelar piano och Anita dansar.) Andra uppläsningen gick bäst. Framför allt kände jag mig säkrare på presentationen och vad jag skulle säga då. OK. Generalrepetitionen avklarad.

Här följer den prosadikt som inleder med att läsa (finns också med i boken ”Blandning”, utgiven juni 2009 via vulkan.se):

DAMMEN

I

In på smal stig.
In i varm grönska.
In till dammen.
Jag sträcker ut mig på rygg i gräs och sol.
Jag sluter ögonen.
Jag vilar.
Jag pulserar.
Vilar. Pulserar. Vilar. Pulserar. Vilar. Pulserar.
Jag öppnar ögonen.
Sakta glider min kropp genom det varma gräset.
Gräset kittlar & smeker & glider varmt mot ben och rygg.
Jag är alldeles lugn och trygg och medveten om vad som sker.
Mina fötter bryter dammens vattenyta.
Vattnet är varmt och når mig till knäna.

Min kropp nu halvvägs i vatten.
När huvudet försvinner ner under ytan är mina ögon öppna.
Min kropp glider strax ovan sandbotten ut till mitten av dammen.
Där sjunker min kropp ner mot sandbotten i vila.
Vattnet gungar långsamt.
Slingor av sjögräs ålar runt sig själva.
En blåfärgad fisk simmar fram till mitt huvud.
Ögonen söker oroligt mina.
Den vispar med stjärtfenan och pumpar hastigt med gälarna.
Fisken kretsar runt mitt huvud några varv och simmar sedan iväg.
Jag tänker inte.
Jag känner inte.
Jag ser det dovt gröna vattnet.
Stilla.
Vila.
Vara.

II

Vattnet kan inte längre hålla stånd mot solen.
Ytspänningen ger upp sitt motstånd.
Solstrålarna bryter igenom.
Långa ljusa linjer studsar mot sandbotten.
Väver trådar runt min kropp.
Det dovt gröna blir ljust gulgrönt.
Trådarna lyfter min kropp från botten.
Jag hänger så en stund.
Förflyttas sedan sakta bakåt.
Snart växer mitt huvud upp ur dammen.
Jag lämnar dammens ljusa vatten och glider upp på gräset.
Vattnet rinner av mig.
De ljusa soltrådarna har mig i sin kokong och placerar mig i det varma gräset på den plats jag tidigare låg.
Jag växer ihop med marken.
Ljusa känslor sköljer in i mig.
Jag är glad.
Jag är trygg.
Jag är lycklig i det underbara ljuset.
Trådarna spinner och fräser och väver.
Min kropp lyser och glöder.
Ljus.
Kraft.
Växa.

I själva verket innehåller denna prosadikt "Dammen" också en tredje del. Men, den är helt enkelt för mörk och deprimerande. Bättre sluta med "Ljus / Kraft / Växa". Inte sant?

Javisst, nu är jag redo. Förberedd inför DansPoesiVernissage nu på lördag 9 november på Larrys Corner (här på södermalm, Grindsgatan 35, nära Skanstull). Nu kör vi! ☺

- - -

Skickar följande meddelande på Facebook till Joakim och Anita:

Hej Flundror!

Nu drar det ihop sig!

Själv har jag precis gjort min egen generalrepetition av min del under lördagens spektakel. Inför egen kamera drog jag igenom min del (välkomstfraser, presentationer, om mina dikter, uppläsning av prosadikterna och spektakel-delen med läsningen av de tolv dikterna). Båda gångerna tog cirka 12 minuter. Till det får vi addera din inledande pianodel, Joakim. Summa 13 minuter? Sedan får vi se om vi uttömt publikens tålamod eller om de ropar efter En gång till! ☺

Må pianot, rösten och rörelserna stå oss bi! ☺

Fotot visar mitt rep här i hemmet alldeles nyss (och hur jag kommer att vara klädd, ungefär).

Samling runt pianot kl 12 lördag!

Vi syns flundror! Detta ska bli riktigt roligt! :)

Peter röst-Flundra

Generalrepetition i hemmet inför lördag

Skickar följande mail till min flickvän (sedan 9½ år), som ska filma på lördag:

Hej älskling!

Jag laddar stort inför Den Gyllene Trippeln, men jag fyller också år snart. Har planerat så att trippeln ska vara färdig då.

Förhoppningsvis har jag en framgångsrik trippel avklarad sent på kvällen 10 december - det största i mitt liv hittills i så fall.

Nästan synd att jag inte dricker alkohol längre. Vore extremt passande med skumpa då!

Men, jag fyller år på en fredag.

Jag önskar mig då att bli bjuden på Libanesiskt julbord på restaurang Sahara.

Olofsgatan 7B, tel: 08-208565.

Och, ja, det är magdans! :)

Men först: Första delen av Gyllene Trippeln - DansPoesiVernissage!

Syns lördag.

Puss!

Peter

Klockan 21:03

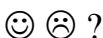
Egentligen har jag varit ensam i det här från början. Och jag var ensam när jag förra veckan tog det avgörande beslutet om den egna författarkvällen. (Tack och lov att jag inte ska genomföra trippeln ensam, undantaget författarkvällen.) Det var onsdag 30 oktober. Jag befann mig vid åttatiden på kvällen i Stadshusparken (hade faktiskt bara hamnat där efter att planlöst ha strosat runt i stan) med underbar utsikt över Riddarfjärden och Söder Mälarstrand. Det var så tyst, så vackert och så stilla. Dagen innan hade det blivit bestämt att jag inte skulle hålla skrivarkurs under november och december, vilket frigjorde energi och tid. (Saknades en deltagare.) Tidigare under dagen hade jag fått ett mail från Per Mortensen, som jobbar på DN och som läst min roman "Djävulen på besök" (jag hade mailat och frågat om han ville läsa och han hade svarat jakande). Han skrev: "Stort tack för din bok, den roade mig mycket." Att få sådan respons från en DN-journalist gav mig den avgörande positiva knuffen framåt. Jag tittade ut över vattnet. Stod där ensam med mäktiga Stadshusbyggnaden bakom ryggen. Skulle jag ta det sista och avgörande steget och skapa en trippel inom loppet av en månad? Skulle jag ha en alldeles egen författarafton i början av december? Svaret kom nästan samtidigt som jag ställde frågan till mig själv. Det var ett tydligt "ja". Och det kom helt naturligt och enkelt, utan minsta dramatik. "Ja, tiden är mogen. Ja." 13½ år tidigare hade jag befunnit mig i Stadshusparken på botten av mitt liv. Totalt bottenläge i april år 2000. Med några hundralappar som sammanlagd kassa var jag definitivt på väg ut på gatan. Det var med nöd och näppe jag klarade mig upp från det bottenläget. Och nu: Tillbaka på samma plats, på väg i en helt annan riktning. Upp, upp, upp! Innan jag gick ut genom Stadshusets ytterport och fram till busshållplatsen fick jag ännu en deja vu-upplevelse: För många år sedan, kanske i slutet av 1980-talet, hade jag passerat genom en välvd port på Skeppsholmen (en liknande välvd port) och även då bestämdes något viktigt. Nu kände jag: Går jag genom denna port nu så är det ingen återvändo. Då genomför jag Gyllene Trippeln och får ta alla dess kommande konsekvenser. (Ännu fler evenemang?) Och ja, jag gick högtidligt genom porten. Det var bestämt. Den låg i väntan, som hade den gjort det i många långa år: Den Gyllene Trippeln!

Fredag 8 november 2013 kl 22:38:

Mitt nervsystem har utsatts för rejäla åkturer senaste dagarna. Just nu, sent på kvällen och dagen innan starten på trippeln, känner jag mig väldigt lugn, fokuserad och förväntansfull. Tidigare under eftermiddagen var jag så darrig att jag nästan sket på mig i byxorna! Inget man skryter om direkt, men så var det. Jag var på toaletten och kissade och släppte väder samtidigt, men kom det inte lite mer där bak än önskat? (Ingen mysig bild detta, jag vet! Men, en konsekvens av att vilja äta en elefant!) Det hade det gjort... Men, ytterst lite och hanterbart. Bara torka av sig. Inget i byxor eller kalsong, som tur var. Jag kunde pusta ut. Och samtidigt inse vilken press jag ålagt mig. Alldeles frivilligt! Vad utsätter jag mig för?

Men, nu finns ingen återvändo. Imorgon startar det som jag antagligen förberett mig på genom 30 år av skrivande och bohemliv: Den Gyllene Trippeln!

Let's go!

Lördag 9 november 2013 kl 17:32

DansPoesiVernissagen avklarad! Blev väldigt lyckat och mycket folk. Jag är verkligen nöjd. Mycket beröm fick vi och jag. En härlig rivstart på Den Gyllene Trippeln!

Mycket nöjd!

*Föreningen för Flygande Flundror!
Anita Emthén (dans), jag (dikt) och Joakim Ceder (musik).*

Söndag 10 november 2013 klockan 21:53

Har precis gjort klart filmen från gårdagen och den håller på att laddas upp just nu på You Tube. Den blev 16 minuter och 1 sekund lång och tog mig fyra timmars intensivt arbete att göra.

Mycket efterarbete till sådana här event... Har inte hunnit titta på Facebook eller mail ännu.

Direkt efter att flickvännen och jag kom hem igår efter Larrys Corner gick vi och åt god mat på New Lilla India. Jag fortfarande uppe i varv – vilket jag antagligen fortfarande är... Har laddat för gårdagen sedan i somras, så tar åtminstone några dagar att varva ner. Sedan hem till henne och kopplade av. Behövt. Älskar henne, tänker inte göra slut! Det var nerverna som spelade mig ett spratt!

Kom hem för några timmar sedan. Gjort filmen.

Imorgon omladdning inför del två: Föredrag 19 nov.

Inleder omladdningen med att läsa hela min bok "Djävulen på besök"!

En tredjedel klar. Nu väntar nästa tredjedel.

En tredjedel av elefanten uppäten! :)

Den gick ner – och smakade gott!

Peter

Måndag 11 november 2013 klockan 14:08

Nu har jag klippt mina långa naglar...

Jag är fortfarande mör och lite medtagen efter helgens väldiga urladdning – det kändes så väldigt viktigt att få en bra start på trippeln – och det känns i kropp och sinne. Känns som jag har sprungit ett maratonlopp... Och halsen är fortfarande lite öm efter den kraftuttömmande uppläsningen.

Men, jag är väldigt nöjd och tillfreds. Fylld av energi och kraft. Bättre start än så här på trippeln gick inte att få. Var oväntat mycket folk vid uppträdandet klockan 14. Medan jag läste kunde jag ibland titta ut bland publiken (där jag kunde texten utantill) och såg hur man trängdes i dörren in till lokalen. Det gav extra kraft. En av deltagarna blundade, vilket jag frågade om efteråt – och det var för att han ville lyssna ännu bättre. Och efter att vi avslutat ”spektakel”-delen, där jag läste Joakim Ceder spelade piano och Anita Emthén dansade, var det flera som ropade ”mer” i publiken. ”Fortsätt!” Av sådana tillrop blir man glad. Så, vi tog en omgång två, där jag läste lite kortare och skippade introduktionen om bilddikterna. Och när jag klippte ihop filmen sent igår kväll tyckte jag spontant: Bra koncept. Dans-poesi-musik-konceptet funkar. Blev suggestivt. Bra. Visste inte alls hur det skulle kännas och bli när vi väl kom till liveframträdandet i lördags. När det så att säga blev skarpt läge. Men, det funkade riktigt bra. Tror vi kan gå vidare med detta, så småningom. Nu börjar det bli dags att ladda om för föredraget jag ska hålla nästa tisdag för en ungdomsgrupp (cirka 30 ungdomar i åldern 15-18 år) i Katarina kyrka församlingshem. Upplägg: Jag pratar 15 minuter (temat är prövning och jag kopplar detta till min bok ”Djävulen på besök”), jag ger gruppen tre frågor att ha grupparbete om och avslutande 15 minuter redovisar de sina svar och vi diskuterar i storgrupp.

Jag har redan skickat frågorna till präst Olle Ideström (som läst min bok och som anordnar träffen, en av flera med ungdomsgruppen) och han har godkänt. Jag tog tre rakt-på-sak-frågor. Dessa:

1. Finns Djävulen? Vad är Djävulen?
2. Har du själv utsatts för en prövning? Ge exempel.
3. Hur övervinner godheten ondskan?

Klockan 21:29

Vid 16-tiden tidigare idag uppsökte jag ett fik för att börja förbereda föredraget. Jag hamnade på ett fik på Hornsgatan 29A (på andra sidan Hornsgataspuckeln) där jag aldrig varit förut. Det var ett fik/restaurant av enklare sort, men övervåningen var tom på folk och det passade mig utmärkt. Jag noterade ett kulhål (!) i ett av panoramafönstren ut mot Hornsgatan och satte mig lite längre in i lokalen... Jag var effektiv. På 20 minuter hade jag antecknat följande två A4-sidor (som jag scannar in här) och det känns som jag redan kommit en bra bit på väg. Bra! Även om jag känner mig rejält trött idag efter lördagen (tog två dygn innan tröttheten kom, innan jag landade), så gav det mycket energi. Kanske därför jag var så effektiv idag?

Måndag 11 nov 2013 kl 15:53 -

Sitter på smörgåsar av film/pizza
"For Friends" på Horngatan 29A,
mitt eget Horngatavärdshus.
Inne en människa här. Passer bra!

FÖREDRAG

19 nov 2013

(Katrina, ungdomsgrupp (16-18år), "Prövning")

INLEDNING

* Hej! Mycket trevligt att vara här!

* Tycker Katrina är en av Stockholms finaste kyrkor!
Inne minst tacks vare alla aktiviteter!

* Jag heter Peter Palm och är författare
Har givit ut 10 böcker,
senaste: "Djävulen på besök"!

* Vad ska vi göra idag?

* Presentation av min bok "Djävulen på besök"
Om prövningar
Frågor

* 3 frågor, arbete i grupp

* Återswelling och redovisning / diskussion
om frågor och svaren

Vare pss ca 15 min

(3*15 min)

11 nov 2013 kl 16:11 -
PD "For friends", Helsing. 29A

FÖREDRAG

19 nov 2013

2

1. PRESENTATION. (Föredrag-delen)

* Vartför har jag skrivit en sådan här bok?
Och vad handlar den om?

* Författarskap = Forskare / Nyfilen / Undersöka

* Ämne: Goda X Onda

* Indien - fråga: Din favoritbok
Goethes "Faust" (Djävulen lockar
med visdom
och makt,
sälja sin själ)

* "Djävulen på besök" → "Faust"
→ Undergång (21 dec 2012)

* LÄS UR BOKEN!

ok. Om så långt... ✓

Tisdag 12 november 2013 kl 13:50

Oj, idag är jag verkligen trött. Känner mig som en urvriden trasa. Urladdningen i lördags tog verkligen på krafterna. Bra att veta inför kommande evenemang att jag behöver flera dagars återhämtning – den akuta återhämtningsfasen, så att säga.

De 12 dikterna skrev jag sommaren 1989 och de fanns på utställningen samma höst. En kvinna sa: ”Dina dikter är för bra för hennes (konstnärinnans) oljemålningar. De skulle göra sig bättre på egen hand eller bli riktigt illustrerade.” Sedan dess har planen legat och guppat i bakgrunden – att en dag ge dikterna dess rätta inramning och konstnärliga miljö. I lördags, efter 24 år, hittade de 12 dikterna hem.

Att dessutom börja Den Gyllene Trippeln med något jag aldrig gjort förut – framträda ihop med andra (dans och piano) – ökade pressen. Att dessutom känna ansvar för att framträdandet blev riktigt filmat – av min flickvän (och den risk som vår relation löpte om hon misslyckades). Ja, väldigt stress, anspänning och kraftsamling inför lördagens DansPoesiVernissage.

Och så gick det utmärkt bra. Publiken ropade ”mer” och ”fortsätt” och en litteraturvetare som bläddrade i min bok ”Blandning” undrade förvånat: Varför är du inte utgiven på riktigt bokförlag? Detta är ju väldigt bra!

Ja, lördagen gav mycket positiv energi. Och igår fick jag mail från en av besökarna som ville köpa båda mina böcker (och jag har skickat iväg dessa två ex). Kul!

Men, jag har också insett hur enormt mycket kraft som detta tagit och krävt. Kulturutövning kostar inte bara pengar, det kostar mycket kraft också! Tack och lov ger det väldigt mycket tillbaka energimässigt.

Joakim Ceders pianospel var lyhört och funkade utmärkt. Anita Emthéns dans likaså. Hon är en studsboll som rörde sig följsamt, vackert och utan överdrivet dramatiska gester och rörelser. Någon skrev på Facebook: ”Vill se mer av detta.” Ja, varför inte? Nästa år?

Klockan 15:19

Ska koppla av idag med att gå på Fotografiska dit min goda poetvän Lea har bjudit mig. (Lea var i publiken i lördags, vilket jag verkligen uppskattar. Tack! När man jobbat så mycket för något är det väldigt uppskattat när folk dyker upp!)

Den Gyllene Trippeln. Följande event-text till Facebook om min författarafton 10 december skrev jag redan innan första tredjedelen i lördags i form av DansPoesiVernissagen på Larrys Corner var genomförd. Så här formulerade jag ”säljtexten”:

Författarafton tisdag 10 dec 2013

När? Kl 19

Var? Larrys Corner, Grindsgatan 35 (T-Skanstull / Buss 55)

Hur börjar man skriva?

Vad är kreativ ångest?

Vad är kreativt flöde?

Hur gör man research på YouTube?

Vad var ”de tio besatta åren”?

Kom och lyssna på svaren – och mycket mer därtill!

Hjärtligt välkomna till en afton där jag presenterar mitt författarskap, min diktsamling ”Dikter” och min roman ”Djävulen på besök”!

Sagt om ”Dikter”:

”Skildrar inre och yttre skeenden och ger associationer till ett flöde som finns hos beatpoeter.” Anneli, läsare

Sagt om ”Djävulen på besök”:

”Lysande! Välskriven, intelligent och en riktig nagelbitare. Har du läst Faust (eller inte) så måste du läsa denna! Vilken bokbörjan på året! Läs!” Jan B, Bokia

“Tack för boken, som roade mig mycket!” Per Mortensen, DN

Bokförsäljning på plats.

Förfriskningar finnes.

Kvällen fullbordar Den Gyllene Trippeln! ☺ Welcome, friends!

Onsdag 13 november 2013 kl 14:35

När jag igår visade Lea, under ett mycket trevligt besök på Fotografiska, min säljtext inför min författarafton så godkände hon den och sa att hon blev glad av texten. Speciellt av ”vad är kreativ ångest”, ”förfriskningar” och ”den gyllene trippeln”.

Lea sa att hon tyckte om framträdandet i lördags, men att det var för kort. Hon hade gärna sett ännu mer. Bra betyg, alltså.

Direkt efter första framträdandet i lördags fick jag göra något jag aldrig gjort förut: Bocka inför publik! Applåderna var så bra att det kändes naturligt att sträcka ut armen efter Joakim till vänster (sittandes vid pianot) och Anita till höger om mig (som dansat klart). Och så höll vi om varandra och bockade tillsammans två gånger inför applåderna. Jag tänkte spontant på Beatles och hur de i mitten av 60-talet så prydligt bockade och tackade för applåderna. En ny och mycket angenäm upplevelse! En upplevelse vi kunde göra ytterligare en gång efter andra framträdandet.

Att signera böcker och tacka bockande inför publik – två mycket trevliga sysselsättningar som jag gärna gör igen! ☺

Klockan 22:05

Författaraftonen 10 december, den sista tredjedelen av trippeln, känns alltmer som höjdpunkten på mitt 30-åriga författarskap. Och inte bara höjdpunkt, utan också final. Hade ju aldrig tänkt hålla på så här fasligt länge med skrivandet. Aldrig. Men, nu när jag kommit så här högt – till trippeln – är jag glad att jag fortsatt. Och nu när jag snart kommer att ha en egen författarafton, så känns det värt all strävan. Men, allt har ett slut. Och jag har längtat i flera år nu efter att få avsluta författarskapet – *och att äntligen få göra något annat!* Exempelvis gå tillbaka till ursprunget musiken. Jag tror att jag äntligen står inför porten. Porten på krönet. Jag kommer att nå krönet 10 december och därefter gå in genom porten. På andra sidan väntar något annat. Det återstår ännu att publicera mina bästa böcker, romantrilogin, men det kommer i alla fall att dröja minst 5 år, och de är redan skrivna sedan många år tillbaka. Författaraftonen 10:e december blir mitt författarskaps höjdpunkt – och dess slut. Tack! ☺

Torsdag 14 november 2013 kl 22:44

Jag har inte fått ett skit gjort i arbetet med föredraget idag. I själva verket gick jag och la mig igen på eftermiddagen.

Typisk kreativ ångest, så som det brukar vara.

Klar till klockan 19 imorgon kväll, strax innan matchen? (Första av två direkt avgörande playoff-matcher mellan Sverige och Portugal om vilket lag som ska delta i fotbolls-VM i Brasilien nästa år.)

Nu ska jag koppla av med godis och "The battle of Red Cliff" på SVT Play, i regi av John Woo. Enligt tidningen: "Kinesisk-japansk-koreansk-taiwanesisk film från 2008. Baserad på händelserna under De tre kungarnas period i det antika Kina. Det är två beslutsamma ledare som engagerar sina arméer i ett långt, ansträngande krig som avslutas med det stora slaget vid Red Cliff."

Fredag 15 november 2013 kl 16:09

Typisk ketchupeffekt. Allt kom på en gång. Efter två-tre dygn av skaparångest och grubbel och undran hur jag ska koppla begreppet prövning (temat på föredraget på tisdag) till min bok, så släppte allt. Föredraget klart!

Jag avslutade det nyss och det gick på en halvtimme!

Inatt läste jag igenom hela min bok "Djävulen på besök" (riktigt bra bok som jag skrivit!) med tanke främst på begreppet prövning. Fann flera avgörande passager där Djävulen lockar och frestar för att få med sig huvudpersonen. Koncentrerar en del av föredraget på just detta.

Ur Djävulens tal i slutet av boken (för att locka med de ännu osäkra av de 144000 utvalda som han säger sig rädda undan den kommande undergången och som ska få bygga upp en ny värld från askan, från noll):

- Utvalda! Invigda! Vad har samhället haft att erbjuda er? Ni har blivit dränkta i skenhelig moral, dygdernas lögnar och förtvinande flockmentalitet! Ni har fått lära er att alla människor är födda lika. Det är farlig rappakalja gjord för att förhindra den starkes rätt på bekostnad av den svages nedtryckande gytta och majoritetens medelmåttighet. Att i totalt ostörd frihet få utveckla våra höga begåvningar och starka intelligens, det är vad vi vill! Det är vad som ska ske i det nya rike som vi tillsammans ska skapa och bygga upp!

Stort jubel och bifall från den stora publik som inte längre uppvisar någon tvekan eller några tvivel.

- Utvalda! Vad har den nuvarande världen erbjudit er? Har ni kunnat leva upp till er fulla potential? Givits utlopp för era höga inneboende begåvningar? Givits de belöningar ni så rätteligen förtjänat? Jag frågar er alla: Har ni kunnat vara de ni är?

De församlade skriker ett rasande "nej!" i kör.

- Nej! Istället har ni trampats på, hållits tillbaka, förnedrats, osynliggjorts och förbisett! Ni har bemötts med avundsjuka, svartsjuka och hat från den stora majoritet som består av obegåvade mediokra nollor. Ni har förödmjukats å det grövsta! Är det så ni vill ha det? Jag frågar er alla: Är det så ni vill leva?

Återigen ger publiken i vredesmod ifrån sig ett samfällt "nej!"

- Invigda! Detta är jordens sista år, som den ser ut nu. Mänskligheten är dömd till undergång, men planeten kommer att

bestå. Det gäller att rädda sig innan det är för sent och endast ni, tillsammans med de andra utvalda, har kunskap om dessa fakta och alltså chansen att överleva. Om ni så väljer! Ni kan rädda er genom att följa mig! Ni kommer att överleva genom att befinna er på en helt säker plats medan resten av mänskligheten går under. Genom att gå in genom den svarta porten kommer ni att vara i skydd och överleva. När tiden är inne kommer ni utvalda sedan att kunna bygga upp en helt ny värld och bebo jorden på nytt. Att börja helt från noll. Att bygga upp allt på nytt. Jag säger: En ny människa kommer att se dagens ljus! Och, jag frågar er alla en sista gång: Vill ni vara delaktiga i uppbyggnaden av en ny, bättre, starkare och mer äkta människa? En ny värld? Det nya riket?

Aldrig tidigare har jag åhört ett så samfällt, övertygat och rungade ”ja!” från så många människor.

- Den svarta porten har redan varit öppnad i två dygn och långt mer än hälften av de utvalda har räddat sig. Vänta inte längre! Tiden är nu!

Orden tränger rakt genom teveskärmen:

- Jag lovar er det nya riket! De utvalda ska regera!

Och innan Djävulen kliver ner från scenen och försvinner bort i en helikopter vrålar han till de nu hysteriskt jublande människorna:

- Jag lovar er tusen år av svavel!

När jag var osäker på boktiteln eftersom jag ville ändra arbetstiteln ”2012” bollade jag ett tag med titeln ”Tusen år av svavel”, men landade i att ”Djävulen på besök” var en mer rättvisande titel. Både skrämmande – ”Djävulen” – och mer avspänt – ”på besök”.

Föredraget, som jag precis repeterat (läst högt som inför en publik), tog cirka tio minuter och sedan säger jag till ungdomarna: ”Frågor?” Det blir bra.

Det har givit mig tre sidor med stolpar att använda mig av under föredraget. (De två första sidorna redan klara och inscannade i denna text tidigare.) Så här ser sidan tre ut som jag nyss gjorde klar och som avslutar föredraget:

15 nov 2013 kl 1535 -
Hemma.

FÖREDRAG

19 nov 2013

3

①. Presentation / Föreläsning forts.

(Efter att ha läst sid 9 i boken:)

* Hur gör Djävulen för att få med sig huvudpersonen?

Jo, han lockar! Frestar! Prövar!

Med vad?

* Utvaldhet (fåfanga)

* Bygga upp en ny värld

* Få en hög position (högmod)
(ledare)

* Kunskap, makt och rikedom

* Frågor?

* Dela A 3 frågor!

Det tema som ungdomsgruppen i Katarina kyrka har på tisdag kväll är "prövning" och det är vad jag kommer att fokusera på genom mitt föredrag och mina frågor till dem. (De är ungdomar i åldern 15-18 år och utbildar sig till ledare inom kyrkan.)

Utbildningen kallas "Frälsarkransen" och innehåller ett antal symboliska pärlor. "Ökenpärlan" tar sin utgångspunkt i när Jesus *prövades* av Djävulen i öknen under fyrtio dygn. Djävulen ville få Jesus att utföra mirakel för att bevisa sig själv, men Jesus stod emot. I häftet "Frälsarkransen" (från Katarina och från ungdomarnas kurs) läser jag följande viktiga ord:

Nu tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och sade: "Allt detta skall jag ge dig om du faller ner och tillber mig." Då sade Jesus till honom: "Gå din väg, Satan. Det står ju skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka." Då lät djävulen honom vara, och änglar kom fram och betjänade honom." MATT 4:1-11

Ändå finns det i öknen ingen annan väg än rakt igenom. Tiden måste gå sin gilla gång. Direkt efter dopet brottas Jesus med sitt livsval. Han frestas att lämna den väg han vet är den rätta. Han kan istället satsa på snabba lösningar, kortsiktiga kickar, materiell rikedom och världslig ära. Men han vägrar kompromissa med det som är viktigt för honom. Han hårdar ut. Livet innehåller ibland perioder av torka, tristess och törst. Vi frestas att ge upp, att sluta längta och överge vårt hjärtas väg. Men ökenpärlan säger: hård ut! Varje öken har en gräns.

Lördag 16 november 2013 kl 20:34

Det är 10 plusgrader utomhus, trots att det är i mitten av november. Ingen snö i sikte ännu. Jag har varit ute och handlat mat på ICA Aptiten på Torkel Knutssonsgatan nära Hornsgatan. Det är min flickvåns favoritmataffär (hon jobbar i närheten), men inte min. Jag gillar Mariahallen bättre, på andra sidan Hornsgatan – där är större och rymligare, speciellt övervåningen som inte finns på Aptiten. Anledningen till att jag handlade på Aptiten är att de har bättre färdigmat – som jag steker just nu.

Igår förlorade Sverige borta mot Portugal med 1-0 i den första VM-kvalmatchen. Det hela avgörs på tisdag kväll i returmötet här i Stockholm. (Ungefär 1½ timme efter att jag hållit mitt föredrag.)

Facebook är ett jävla skit. När man delar med sig av något viktigt och något man arbetat mycket med, då tittar ingen och man får ingen respons. Men, när det gäller yligt trams, då ger många respons. Vilken jävla kafferastgegga Facebook är! Aldrig gillat det.

Jag har lagt ut filmen från DansPoesiVernissagen – mycket jobb med att bara göra film och dessutom vetskapen om att det skulle bli en film när vi framträdde ökade så klart pressen *och* prestationen – och har jag fått speciellt mycket respons? Så klart inte! Besviken, ja, men inte förvånad.

Mänskligheten är skit. Har alltid varit och kommer alltid att vara.

När jag klarat av min sista och viktigaste del i denna trippel – författaraftonen 10 december – är jag klar inom kulturens område. Tamefan!

Om drygt 9 år går jag i pension och om jag inte ska spendera min ålderdom med att plocka tomburkar är det bäst att jag börjar syssla med något som ger pengar. Jobbar och sparar. Författarskapet kom jag att syssla med i 30 långa år. Det kostade mig en jävla massa pengar, för att inte tala om all svett, alla tårar, allt blod och så väldigt mycket av min själ och mitt hjärta. Respons? Nästan ingen. Var det värt det? Svar: *Nej!* Jag hade med enkelhet bytt ut en handfull av mina böcker mot ett barn istället. Min prioriteringslista har alltid varit: Plats 4 – kvinna. Plats 3 – litteratur. Plats 2 – musik. Plats 1 – barn. Men, jag nådde aldrig upp till förstaplatsen. Synd.

När Den Gyllene Trippeln är genomförd sent på kvällen den 10:e december, är det min final inom kulturens område.

Här är de sammanfattande anledningarna:

1. Jag har inte råd att vara kulturgivare längre!
2. Jag har fått alldeles på tok för lite uppskattning!
3. Jag själv är nöjd och tillfreds. Mycket framgångsrik inför mig själv. Jag vet att jag är en av Sveriges bästa författare och kompositörer. Jag har gjort det jag föddes till, mitt uppdrag är slutfört. Meningen med livet är fullbordat.

Klockan 21:33

Så, hur ser mina framtidsplaner ut efter trippeln & kulturfinalen? Jo:

- Att jobba med allt som ger pengar. (Motsatsen till kultur!)
- Att spara pengar så att jag kan bo utomlands en del av året (vintern). Till exempel Vietnam.
- Ha en skön kulturpaus på 2-3 år.
- Sammanställa min Best Of-bok och ge ut...när?...höst 2016?
- Om jag gör comeback på scen igen i framtiden så blir det med min musik!
- När ge ut det bästa? Musiken och romantrilogin? Börja 2020?
- Att jobba ihop pengar till det viktigaste av allt: Att fortast möjligt flytta från södermalm! Här har jag nu bott i fyra långa år och vantrivts varenda sekund. Söder suger!
- Att avsluta mitt Facebookkonto.

Framåt, framåt!

Peter Palm, 55

Söndag 17 november 2013 kl 00:46

Bra titlar som jag gillar:

- * ”Sova med fienden” (bok)
- * ”The sum of all fears” (film)

Jag är i färd med att läsa igenom min sista bok ”Avsked”, vilket känns passande inför kulturavslutet 10 dec. Jag avslutade boken (delad i två böcker) 31 juli i somras. Jag har läst cirka 330 sidor av de totalt 601 sidorna. Ganska få stavfel eller språkkorrigeringar som behövs, faktiskt. Antar att jag lärt mig skriva tämligen felfritt efter alla års skrivande...

Tänk att det fanns en tid, för inte så länge sedan, då människor inte var förslavade av sina mobiltelefoner! (Människor går omkring som zombies överallt nu för tiden och har ögonen fixerade på mobilen, tycks viktigare än allt annat.) Jag längtar tillbaka dit så det gör ont i kroppen. (Jag hoppar av glädje då jag ser en film där man inte maniskt använder mobiler.) Men, jag längtar å andra sidan tillbaka över huvud taget. 1980 och 1990-talen var mina årtionden. Sedan dess har livet bara varit skit, mobiler eller inte. That´s a fact!

Måndag 18 november 2013 kl 16:01

Huvudvärk och nerver. Jag laddar upp inför morgondagen genom att sova så mycket som möjligt. Jag la mig innan midnatt igår kväll och har inte gått upp ur sängen och ätit frukost ännu, trots att klockan nu är fyra på eftermiddagen.

Har inte pratat med en människa på en veckas tid. Senast Lea när vi besökte Fotografiska museet i förra veckan.

Denna trippel kräver väldigt mycket av mig. Inte minst för att alla tre är sådant jag aldrig gjort förut: Aldrig DansPoesiVernissage förut, inte föredrag och inte en egen författarafton. Helt nytt. Ingen erfarenhet att luta mig mot. Denna trippel är en verklig utmaning. Once in a lifetime.

Drömde att jag körde en bil fort på en motorväg. Plötsligt smalnade vägen av och en skåpbil kom rakt emot mig i full fart, utan minsta antydning till att bromsa eller väja undan. Jag lyckades vrida på ratten i sista stund och undvika en frontalkrock. Skåpbilen svischade förbi och jag klarade mig helskinnad. Från Den Gyllene Trippeln också?

- - -

Klockan 18:33

Har vaknat till liv. Kollat mail och Facebook. Jag drar igång föredraget en kvart tidigare imorgon, klockan 18:45 istället för 19:00. Inga problem, men nerverna känns.

Mycket roligt och vältajmat: Har fått ett mail från min gode vän Diipak. Musikern som anordnade den första öppna scen jag stod på (i maj 2009 på tidigare biografen Kaskad i Blackeberg) och som varit stöttande och en inspiration sedan dess. Han har tittat på videon jag gjorde från DansPoesiVernissagen och skriver:

*Härlig video med musik, poesi och dans!
Komplett och mycket hjärta! ☺*

Gissa om jag blir glad!
Stort varmt tack, Diipak!

Klockan 19:00

Följande fotografi tog flickvännen på mig någon timme efter att DansPoesiVernissagen var avklarad. Befrielsekänsla av att ha klarat av del ett av tre.

Så: Idag betyder fotografiet ”one down – two to go”, men redan imorgon kväll (om ett dygn) betyder det ”two down – one to go”!

Tisdag 19 november 2013 kl 15:09

Rejält nervös. Antar att det beror på att det är första gången jag gör detta: Hålla föredrag och diskutera existentiella frågor med en stor grupp ungdomar. Vilka frågor kommer de att ställa? Kan jag svara?

Antar att jag får lita på min inneboende lärare!

Jag är i färd med att avsluta en spartansk frukost. Därefter ska jag tvätta håret och sedan äta mat. Känner igen detta från när jag stått på öppna scener: Ligger i sängen så länge som möjligt – vila och uppladdning – och sedan blir det frukost och mat på någon timme!

Hur ska detta gå?

Klockan 20:20

Det gick bra.

Nyss hemkommen och rejält trött efter denna urladdning. Oj, var verkligen nervös inför detta som jag aldrig gjort tidigare. Men, efter en trevande inledning då gruppen (cirka 25 ungdomar i åldern 15-18 år) inte sa så mycket, kom alla igång efter att ha haft grupp-diskussioner om de tre frågor jag delade ut. Slutsats: Djävulen avskaffades! ☺ (I alla fall som varelse betraktad. Ondskan kommer inifrån, ansågs det. Antagligen med rätta.) Blev väldigt spännande diskussioner.

Och jag är helt slut och uttömd. Vilken anspänning det var inför detta! Oj! Nästan värst hittills!

Men, nu är två tredjedelar av *elefanten* uppäten!

Nu fotboll! Avgörande match mellan Sverige och Portugal som spelas här i Stockholm. Oj!

Jag håller föredrag för 25 ungdomar i Katarina församling

*Olle Ideström, prästen som bjöd in mig att hålla föredraget.
Han gav mig två fina tekoppar som tack. Stort tack, Olle! 😊*

Klockan 23:02

Tyvärr, Portugal var, som väntat en för svår motståndare. 3-2 till Portugal i matchen och 4-2 sammanlagt i de två matcherna. Portugal till fotbolls-VM i Brasilien nästa sommar. Sverige inte. Christiano Ronaldo, världens antagligen bäste fotbollsspelare, gjorde Portugals alla sammanlagt 4 mål. Vilken lirare!

Om mitt föredrag tidigare idag: Nu har jag klarat av 2/3-delar av Den Gyllene Trippeln. Och jag tror faktiskt att detta föredrag var det allra svåraste – den största utmaningen av de tre. Inte bara för att jag inte hade gjort det förut (det gäller ju de andra två delarna också), nej, framförallt för att det var omöjligt att veta vad som väntade. Vilka frågor skulle komma? Skulle ungdomarna lyssna? Vara aktiva eller passiva? Hur intresserade skulle de vara?

Detta hände:

Jag gick hemifrån 20 i 6. Varmt ute för att vara mitten av november. Disigt, nästan 10 plusgrader. In i Katarina kyrka 10 i 6. Inte så mycket folk i bänkarna. Jag in på toaletten. Bänkarna började fyllas. Hälsade på prästen Olle Idestrom och frågade om han skulle vara med under föredraget (ja) och om vi skulle sitta i ring som jag såg de göra förra gången (nej). Gudstjänst. Sång och musik. Jag känner mig lugnad. Nattvard. Jag tar nattvarden. Avslutning, Jag in på toaletten. Inte så jättenervös längre, mer laddad. Följer sedan Olle och ungdomsgruppen (som består av aspiranter som utbildar sig till ledare inom kyrkan) till en lokal jag inte varit i tidigare. Mysigt. Ungdomarna (cirka 25 stycken) sitter i soffor som ett U framför mig och jag sitter på en stol i mitten av rummet. Olle frågar alla hur de mår och i tur och ordning svarar man: "Trött", "spänd inför matchen", "Jag mår bra" osv. Sedan hälsar han mig välkommen och ger mig ordet.

Jag börjar:

- Hej alla! Mycket trevligt att vara här. Jag tycker att Katarina kyrka är en av de finaste kyrkorna i Stockholm. Inte minst tack vare alla aktiviteter här och människorna, stämningen. Jag heter Peter Palm och är författare. Jag har publicerat tio böcker och den senaste

är denna bok "Djävulen på besök". En roman som är anledningen till att jag är här idag, inbjuden av Olle som också läst boken.

Tack och lov har jag pratat inför grupper förut, annars hade jag börjat bli osäker och nervös nu. Gruppen ger ingen respons.

Jag förklarar kvällens upplägg med att jag ska prata om boken och begreppet provning i cirka 15 minuter, grupparbete med tre frågor i cirka 15 minuter och samma tidsåtgång för gruppdiskussionen.

Jag visar min bok och berättar att jag är nyfiken som person och att jag ser mig lite som en forskare som undersöker olika ämnen. Jag berättar om Mumbai och att jag fått frågan av en dansk kvinna om min favoritbok och att jag svarar "Faust". Jag frågar om någon känner till "Faust" av Goethe. Ja, säger två av killarna. Och jag har fått lite kontakt. Bra. Jag läser första sidan ur boken. Jag tar upp det som Djävulen lockar huvudpersonen i boken med, för att få honom att följa Djävulen – utvaldhet (fåfänga), bygga upp en ny värld (elitism), lovad en hög position i den nya världen (högmot) och kunskap & makt & rikedom.

Och där är egentligen mitt föredrag slut (jag har gått igenom alla punkter på mina tre anteckningssidor – samma som visats i denna text för några sidor sedan). Jag undrar: Några frågor? Inget svar, ingen respons. Då tar jag till det som jag strax innan jag gick hemifrån insåg kunde vara intressant att berätta: Hur skriver man en roman?

Jag säger: För det första behöver man tid och för det andra behöver man en berättelse som man bara känner måste berättas! (Jag säger: Ungefär som känslan när man bara måste berätta något.) Man behöver ha den drivkraften om man ska klara av att skriva en hel roman. Jag berättar att jag skrev den första sidan på 15 minuter – den bara kom – och sedan hade berättelsen mig i sitt grepp. Jag arbetade i fyra månader och romanen var klar. Jag lät den ligga i cirka tre månader (på jäsning, liggtid) och sedan kände jag behov av att någon annan läste det jag skrev. Det blev Olle (präst) och en poet och en lärare. Dessa gav mig värdefull respons som jag lyssnade på och vilket resulterade i att romanen blev bättre.

Dags att dela ut de tre frågorna och fem spontana grupper bildades.

Tiden bara flög iväg och strax återsamlades alla i sofforna igen. Olle frågade mig om jag ville leda diskussionen och jag svarade jakande.

Nu blev det fart.

Grupparbetet med frågorna om Djävulens existens, exempel på provningar och hur godhet övervinner ondska hade fått fart på ungdomarna.

Det var roligt att höra alla åsikter. Det verkade råda konsensus att Djävulen inte existerar, bara inombords. När jag tog upp frågan om Hitler var en personifiering av ondskan sa en tjej: Han hade mycket Djävul i sig! (Mycket bra formulerat.) Och en kille sa: Han hade en svår barndom. Provningar kunde handla om att äta godis, men också om att klara av när någon dött. Jag undrade om det kan komma något gott ur provningar och en tjej sa: Man kan lära sig av det.

Sista frågan: "Hur övervinner godheten ondskan?" Det första svaret jag fick var av en tjej som sa: "Genom kärlek." Och jag tänkte: Mitt i prick!

Vi hann också prata om vem Djävulen är i Bibeln och om skillnaden mellan begreppen "provning" och "frestelse". (Jag berättade att provning var när man klarade något, t ex sluta röka och att frestelse är när man inte klarar detta.)

Olle tackade mig hjärtligt och jag fick en stor applåd.

Olle gav mig två fina tekoppar som tack och sa, tyst till mig: Du fick verkligen igång dem! Det blev en bra diskussion.

När jag gick hem i småregnet kunde jag känna mig nöjd. Men, också väldigt trött och uttömd. Jag insåg att detta varit den svåraste utmaningen av dessa tre delar i trippeln. Det hade varit så svårt att veta vad som väntade mig. Så svårt att förebereja sig inför mötet med 25 ungdomar. Men, det hade funkat. Alla hejade glatt när jag sa hejdå och gick därifrån.

Hur förberedde jag mig inför detta? Förutom det rent praktiska att skriva ner punkterna till föredraget, formulera de tre frågorna, ta reda på mer om begreppet provning och läsa min egen bok: Jag levde eremitliv i en hel vecka. Isolerade mig som i en grotta. Detta krävdes inför detta föredrag och mötet med ungdomsgruppen. En riktigt stor kraftsamling. Större än vad jag faktiskt varit med om sedan jag började stå på scen för 4½ år sedan (=öppen scen i Blackeberg maj månad år 2009, mitt första scenframträdande). Mycket krävande detta. Framför allt för att det var första gången. Jag är nu tömt på kraft. Mycket trött. Men, med ett nöjt leende av tillfredsställelse på läpparna. Jag gjorde det!

Onsdag 20 november 2013 kl 18:25

När man placeras på en ensam stol mitt i ett rum som man aldrig tidigare varit i och framför 25 tonåringar som man aldrig förut träffat och ska prata om djupa existentiella frågor, då gäller det att inte bara vara väl förberedd utan också ha en tillräcklig inre styrka för att kunna hantera den mycket utsatta situationen.

Om jag inte hade arbetat som lärare eller stått på scener ett 20-tal gånger, nej, då hade jag aldrig klarat det!

Som sagt: Gårdagskvällens föredrag och efterföljande diskussion (som jag ledde) är den hittills största utmaning jag ställts inför vad gäller att stå på en scen. (Mina två största utmaningar någonsin, ståendes inför andra människor, var när jag höll begravningstal, först på min mammas begravning och sedan på min pappas. Det var det svåraste och mest krävande någonsin. Men, därefter kommer faktiskt gårdagen.)

Och jag klarade det!

Dessutom: När jag väl började (med att presentera mig) så var nervositeten borta. Anledning: Väl förberedd och tillräcklig inre styrka och erfarenhet för att kunna hantera situationen.

Nu är andra tredjedelen av elefanten uppäten. Jag vet ännu inte hur krävande den avslutande författaraftonen 10 december kommer att bli, men min gissning i nuläget är att gårdagens tredjedel var den tuffaste av alla tre.

Kunde omöjligt somna inatt när jag la mig strax efter midnatt. Fick kraftig huvudvärk. (Spänningar som släppte.) Vid femtiden på morgonen tog jag två alvedon och en voltaren (ovanligt för mig att ta mediciner över huvud taget). Till slut somnade jag. Och när jag vaknade klockan ett på dagen idag, så vaknade jag med en riktigt god känsla. Trött och mör, men väldigt glad och nöjd. Jag klarade gårdagens stora utmaning och jag gjorde det bra! Mycket nöjd! ☺

Torsdag 21 november 2013 kl 20:54

Jag har precis skickat följande e-mail till min flickvän:

Puss!

Tidigare idag (torsdag 21 nov) var jag till Larrys. Konstnären Joakim Ceder var där. Trevligt att träffa honom. Men, på det hela taget var vi lite sorgsna båda två. Utställningen avslutas imorgon, tavlorna plockas ned (liksom bilddikterna). Och jag tog ner mitt presentationsmaterial redan idag. Men, han berättade att han fått ännu mer beröm för vår video med danspoesivernissagen. Och det är det roligaste. Att det blev bra och att många uppskattade det. Och så klart att mina dikter blev så fint illustrerade!

Jag har börjat förbereda 10 dec-författaraftonen. Nästa och avslutande tredjedelen. Finalen! Efter det är elefanten uppäten och jag kommer på många sätt att vara proppmätt - och lite trött på herr Peter Palm! :)

Jag älskar dig och saknar dig.

Peter

Lördag 23 november 2013 kl 00:41

Hemkommen för en halvtimme sedan efter att ha varit på nybyggda Friends Arena i Solna. Ny, fräsch och mäktig arena. Leas kompis David hade en biljett att sälja till mig (jag har funderat på att köpa en biljett ända sedan i våras och ville ha med mig min gode vän Örjan, men han verkar ha försvunnit helt bort i alkoholdimmornas land tyvärr) och vi två gick tillsammans (och hade mycket trevligt ihop). Så, nu har jag äntligen sett dem, mitt absoluta favoritband efter Beatles. Och i originalsättningen (förutom trummisen):

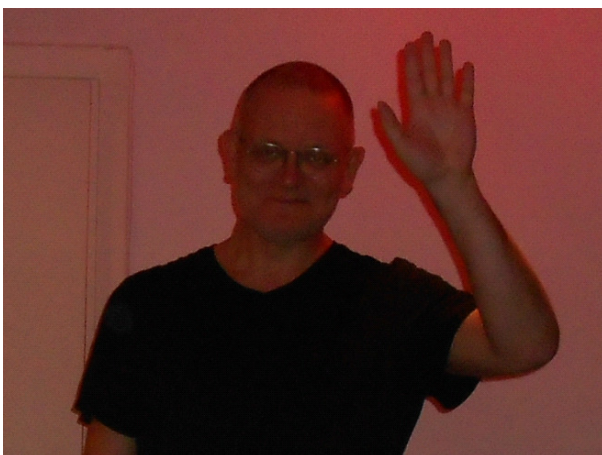
Black Sabbath!

Och vilken upplevelse det var!

Vi stod nära och såg Geezer Butler (bas), Tony Iommi (gitarr) och Ozzy Osbourne (sång) tydligt och bra. De var totaltjanta och Iommi måste vara en av de absolut bästa elgitarristerna någonsin. Vilken tyngd och vilken känsla! Och så koreografiskt snyggt det var! En stor filmduk bakom bandet som förstörde upp bandmedlemmarna och visade förinspelade filmer som illustrerade låtarna, med knivskarp skärpa. Blev således både en musikalisk och estetisk upplevelse. Och alla dessa klassiska låtar. Åh!

Det var en religiös upplevelse. Inte minst därför att jag nu är helt tillbaka till dit jag varit på väg ett bra tag – tillbaka till rockmusiken. Där jag alltid hört hemma, där mitt hjärta alltid varit och till den konstform jag alltid satt allra högst. Författaraftonen 10 december blir mitt avsked till författandet, men i själ och hjärta lämnade jag det alldeles nyss. Här är bildbeviset:

Farväl, författarskap!
23 november 2013 klockan 00:15

Farväl, författarskap!
23 november 2013 klockan 00:16

Klockan 14:42

Värmen sprider sig i min kropp. Black Sabbath-konserten bara växer och växer...i betydelse för mig.

Jag har hittat tillbaka till min grund och till mitt ursprung. Till dit min själ och mitt hjärta egentligen har varit hela tiden. Jag har hittat hem igen. Till musiken.

Redan när jag besökte ett medium i början av år 1986 manade hon mig att fortsätta med musiken. (Vilket jag inte gjorde. Det blev litteratur istället och har i princip varit fram tills nu.) Jag skrev om mötet i min första och viktigaste roman "Inte här" (ännu outgiven). Från sidan 111:

- Musiken är som en studsboll i ditt liv. Om du försöker kasta den bakom axeln så kommer den att studsa tillbaka. Alltså är det onödigt att alls försöka kasta den.

Och nu är det slut med att försöka kasta bollen bakom ryggen.

När jag fyllde 30 år höll jag ett tal om att jag skulle ge författandet 10 år till. 11 år senare (1999) gjorde jag färdig min romantrilogi och det var menat att jag skulle sluta. Ville bilda familj, men hittade ingen lämplig kvinna, så jag fortsatte att skriva istället. Men, egentligen var skrivandet över genom trilogin år 1999.

Har längtat efter att återvända till musiken länge. Men, varför inte göra en kombination? Detta skrev jag på min hemsida för tre månader sedan och bara en vecka efter att jag avslutat min sista bok "Avsked". Följande dagbokstext säger allt om vart jag strävar:

6 augusti 2013

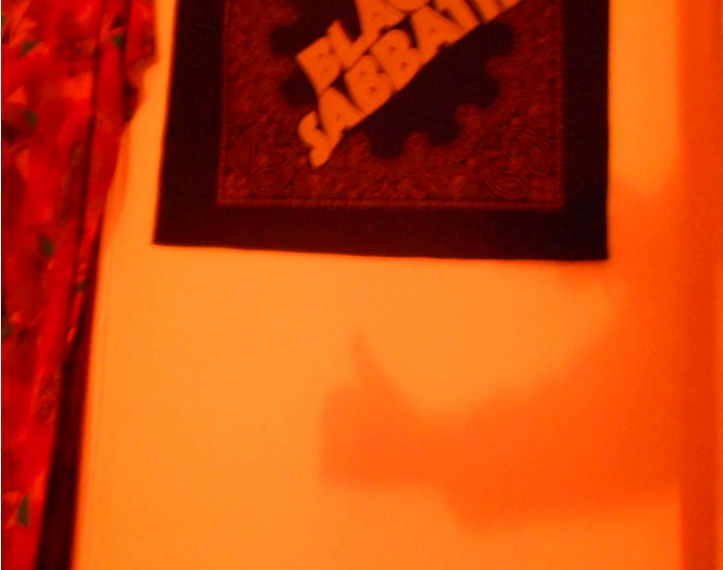
Dags att erövra världen. Time to get hard. *Framtidsplaner*: Utställning under hösten av mina 12 kalligraferade dikter (från 1989) illustrerade av konstnär Joakim Ceder. I maj 2014 en Best of-bok innehållande urval av publicerade 10 böcker och 3 opublicerade (den stora romantrilogin) och ha en release-fest och spela in videos inför bokpubliceringen. Fortsätta hålla skrivarkurser på Studieförbundet Sensus – och gärna på många fler ställen. Göra presentationer och

framträdanden (eftersom jag är en typisk estradör) av mitt skrivande och mina böcker på många platser, t ex i kyrkor, bibliotek och föreningar. Låta min gode musikkollega Jocke R göra remixar av de fantastiska 20 rocklåtar jag spelade in åren 1990 och 1991. (Kanske mitt bästa arbete någonsin.) Gå in i studio, med ett band eller studiomusiker, och spela in "Peter Palm 3", med 10 låtar från åren 1981-1986, som jag igår valde ut och specificerade låtordningen på – varav det finns låtar med tydlig hitpotential, men också med härlig tyngd. (Mycket ljusare låtar än "ettan" och "tvåan" från 1990-91 och det är också meningen – en musiktrilogi som slutar i dur. Planerad sedan drygt 20 år tillbaka.) Framgång eller död! *Framtidsplanernas slutmål*: Peter Palm Show! En dikt och musikföreställning med egna skapelser, även en del nyskrivet & aktuellt och i förlängningen även inbjudna gäststartister. ☺ To the top! Let's go! ☺
Peter Palm, 55, Stockholm, 6 augusti 2013

Publiceringen av Best of-boken skjuter jag upp till år 2018. Tänker ta en 5 år lång paus från litteraturen nu. Skrivarkurser? Om det blir tillräckligt många deltagare till den redan utannonserade kursen under mars-april 2014 på Sensus så håller jag naturligtvis den, men det blir i så fall min sista och totalt tredje skrivarkurs. Kommer sedan att vända mig så sakterliga till musiken (behöver jobba några år för att förbättra ekonomin, det kommer i första hand nu) och sedan koncentrera mig på "framtidsplanernas slutmål": En musik och poesi-föreställning. Eller kanske ett nytt rockband? Music, here I come! Again! How I missed you! ☺ 🎵

Aldrig tidigare varit på en konsert som betytt så mycket i mitt liv. Och detta vid 55 års ålder!

Från djupet av min själ: Stort tack, Black Sabbath!

Klockan 18:04

Mer positivt:

I övermorgon måndag 25 november får jag min första lön på 3½ år!

Hur härligt som helst!

På mitt bankomatkvitto står: *Lön 15.980.00*

Den 9 september var jag fortfarande arbetslös och hamnade i Fas 3. Tre dagar senare, 12 september, fick jag ett mail från min före detta arbetskamrat på min före detta arbetsplats som personlig assistent: Ville jag jobba där igen?

Ja, tack, svarade jag. Och sedan 1 oktober jobbar jag där igen – som timanställd. Under oktober arbetade jag 115 timmar, vilket alltså gav en lön (bra) på 15 980 kronor efter skatt.

Nu i november och fram till mitten av december har jag mindre med jobb, vilket alltså öppnat möjligheten till Den Gyllene Trippeln! Från mitten av december och över nyår kommer jag att jobba väldigt mycket. Vilket jag förhoppningsvis kan fortsätta med år 2014 och framåt.

Första prioritet år 2014:

Jobba och tjäna pengar och flytta från södermalm!

Därefter: Musik igen!

Nu ska jag äta mat och därefter se en konsert på SVT Play med Lou Reed, som gick bort 71 år gammal den 27 oktober i år. Knappt en månad sedan. Väldigt betydelsefull för mig. (Och så klart för hur många andra som helst inom religionen rockmusik.) Han dog i komplikationerna av en levertransplantation. (Jovisst, ännu en rockartist med alltför stor begivenhet på alkohol!)

Detta har alltid varit min lista över de största inom rockmusiken:

1. Beatles
2. Black Sabbath
3. David Bowie / Lou Reed

Måndag 25 november 2013 kl 18:16

Den Gyllene Trippeln: Roligt och häftigt? Javisst! Det största jag någonsin gjort? Absolut! Men, den kostar mig nära nog 20 000:- !

Så, av många olika skäl är trippeln: Once in a lifetime!

- - -

Klockan 19:40

Har precis lämnat följande meddelande på en Facebookgrupp (som jag liksom andra grupper är i färd med att lämna, avvecklar) som heter "Författare på Facebook":

Var det värt det?

Jag har givit/offrat 30 år av mitt liv till författarskapet.

Den 10:e december har jag en egen författarafton som också blir min författarfinal. Jag blickar således tillbaka på dessa 30 år och frågar mig själv: Var det värt det?

Konstnärligt? JA!

När jag läser mina böcker med lång tidsdistans är jag förvånad över hur bra många av böckerna är. Kanske beroende på att jag aldrig var nöjd medan jag skrev dem och pushade mig själv hårdare hela tiden. Nu är jag mycket nöjd och stolt. Jag har gjort ett mycket gott arbete och lämnar med högt huvud.

Ekonomiskt? NEJ!

Bara denna Gyllene Trippel som författaraftonen avslutar kostar mig 20000. Om man räknar alla inkomstbortfall genom dessa 30 år handlar det om flera miljoner. Dock har själen och hjärtat blivit mycket rikare!

Personligt/privat? NEJ!

Skulle gladeligen ha bytt bort ett antal av mina böcker och sånger mot en familj. Men, jag har följt den väg jag föddes till att gå - och då blev det så här. På gott och på ont.

Livet är en underlig sak, men man gör så gott man kan! ☺

Allt gott och all lycka till alla i denna grupp!

Lev väl! Livet går vidare.

Peter Palm

Klockan 22:41

Jag har nu lämnat 7 av 10 grupper som jag varit med i på Facebook. (Däribland "Författare på Facebook".) Avvecklar.

Och hastigt och lustigt känner jag mig faktiskt inte som författare längre. Den 30-åriga perioden är över. Till slut. Som vanligt när något viktigt händer så går det fort. Och jag tänker att det är tur att jag hann till Berlin medan jag faktiskt fortfarande var författare!

De fyra dygnen i Berlin 14-18 augusti var mäktiga. Berlin är Europas centrum, liksom det är the city of cool. Storslaget.

Berlin Alexanderplatz, 17 augusti 2013

Charlottenburg slottspark, 17 augusti 2013

Onsdag 27 november 2013 kl 20:22

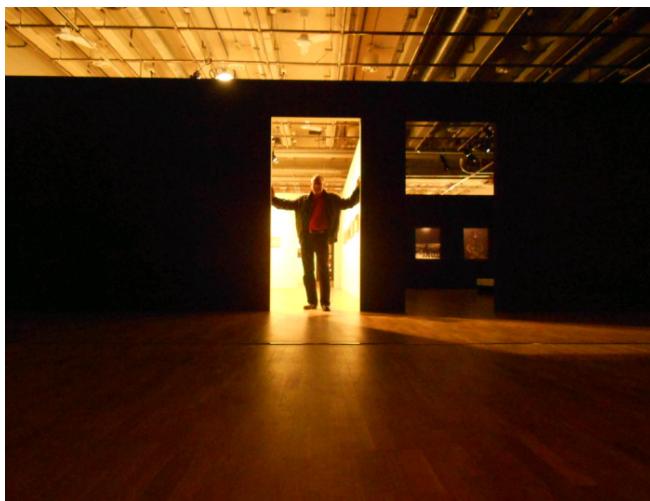
Jag sov hos flickvännen inatt. När vi skildes år önskade hon mig "lycka till" med förberedelserna inför 10 december och inför den kvällen. Lycka till? Inte ens en tillstymmelse till om hon kunde hjälpa till med något...hjälpa mig inför det hittills viktigaste och största i mitt liv. Och i måndags kväll skickade jag cirka 20 mail till bekanta med inbjudan till min stora författarafton. Och idag, två dygn senare, har jag inte fått ett enda svar eller en enda respons.

Jag är ensam i detta, som i så mycket annat. Jag får göra allt själv. Känns tungt, tomt och trist. Men, tyvärr har jag genom alla år blivit van. Jag går min egen väg och jag går den ensam. Ibland korsas min väg av andra, som under danspoesivernissagen 9 november, men, den glädjen är tyvärr alltför sällsynt.

Författarfinalen närmar sig och hur känns det?

Tudelat: Separationsångest efter 30 års författarskap och samtidigt känslan av att det snart äntligen är över – hade verkligen aldrig tänkt att hålla på så här länge med skrivandet!

Jag närmar mig finalen. Om två veckor är allt över.

Torsdag 28 november 2013 kl 17:28

Och så är jag återigen inkastad i nervdansen!

Den nervdans som alltid föregår ett scenframträdande och är del av förberedelsen. Denna gång nästan två veckor innan, men inte så konstigt – författaraftonen 10 dec är det största jag hittills gjort på scen.

Idag torsdag har jag inte fått ett skit gjort. (Känslan är en välkänd del av förberedelsefasen.) Sovit till halv fyra på eftermiddagen (drömde om poesiuppläsningar) och är nu i färd med att avsluta en sen frukost. Har fått 10 fina exemplar i färgtryck och A4-storlek från Joakim Ceder, som varit vänlig nog att trycka upp min egenhändigt tillverkade affisch inför författaraftonen:

Min största oro är att jag inte får tag i filmaren Mattias. Haft kontakt med honom i 1½ års tid och nu när det verkligen gäller, då hör han inte av sig. Lät positivt förra gången jag hade honom i telefon. Han sa att han högst troligt kunde filma mig på kvällen den 10:e december. Men, jag har lämnat flera meddelanden sedan dess och han har inte hört av sig. Mindre än 2 veckor kvar och osäkerhet om filmaren kvarstår.

Stort orosmoment. Mycket viktigt att bli filmad. Även om det bara är min flickvän som dyker upp den 10:e, så kommer jag ju i alla fall att ha kvällen förevigad i form av en film. Faktiskt viktigare än publik! Min författarfinal ska bli förevigad, så är det bara! Punkt slut.

Kommer jag över huvud taget att få något gjort idag? Tror inte det.

Fredag 29 november 2013 kl 00:37

Jag vet ungefär vilka kapitel jag ska läsa från "Djävulen på besök" och jag har nu börjat titta på vilka dikter jag ska högläsa ur boken "Dikter". Tycker mycket om många av dikterna och ska därför bli riktigt roligt att läsa. Ser fram emot det.

Jag påbörjade "Dikter" den 20 september 2002 och gjorde den klar den 15 april 2003. Den blev exakt 100 sidor. Här följer den första och den sista dikten i boken:

Kommen till bergets översta topp
stannar jag
vilar jag
och tar bilder

Vila efter arbete
Arbete efter vila
På toppen
På botten

Vad ville alla dessa människor
som passerat revy i mitt liv?
Vad ville alla dessa tankar, idéer och känslor
som åkt karusell i mitt inre?
Vad ville alla dessa fäniga ideal
som ingen någonsin kunnat förverkliga?
Vad ville alla dessa desperata förhoppningar
som ständigt och åter ständigt kommit på skam?

Var det vinden?
Var det träden?
Var det bergen?
Var det haven?
Var det naturen som skapade allt tumult och alla stormar
eller var det bara en vanlig enkel önskan om att bli klar,
reda ut det hela, rida stormen, hålla balansen till slutet,
för att skynda på en djup längtan efter att få komma vidare,
över till nästa liv?

Jag har sett flyktingar krypa genom rykande städer
Jag har sett flyktingar klättra över stridsvagnar letandes efter sina
forna hem
Jag har sett uthungrade krigsfångar passera förbi segrarnas
kolonner
Jag har sett nedbrutna krigsfångar bedjande fråga sina besegrare
om fel och rätt
Jag har sett massgravar skapas i hemlighet och mörker
Jag har sett massgravar grävas upp av desperata familjer
Jag har sett mödrar öppna mobila matserveringar
Jag har sett mödrar delta i sönderbombade städers röjningsarbeten
Jag har sett kriget
Jag har varit i krig
Och jag undrar om allt jag sett och deltagit i
är syner och drömmar eller verklig verklighet?
Nu sitter jag på en öde varm strand
och silar sand mellan fingrarna
och medan jag ser ut över havet
och de vackra vågorna därute
vet jag inte längre vad jag upplevt
eller vad som är sanning och verklighet
Men när jag lyfter blicken upp mot molnen
drabbas jag plötsligt av ett starkt vitt sken
och det är först nu som allt blir tydligt och klart:
Jag är död.

Klockan 18:22

Jag påbörjade min allra första roman i slutet av år 1984 (någon månad innan jag flyttade från Eskilstuna till Stockholm) och kallade den "Seger". Jag skrev om romanen ett antal gånger under de kommande åren innan jag till slut släppte taget om den. Den höll inte måttet, men hade varit viktig för mig som en slags lärobok. Jag lärde mig mycket om författandet medan jag skrev den.

Intressant med romanen "Seger" är att den dels innehåller ett krigsavsnitt (huvudpersonen vaknar upp som i en dröm och vandrar fram på ett slagfält), dels innehåller ett satanistavsnitt (huvudpersonen åser en svart mässa i en skog, gömd bakom en sten). Och dessa båda ingredienser återkommer i de två böcker jag ska prata om på min författarafton 10 december.

Boken "Dikter" avslutas med 12 dikter om krig. (Läste igenom dem inatt, faktiskt för första gången sedan jag skrev dem, och de är oväntat starka.) Jag har länge velat använda mig av krigsavsnittet i min första bok "Seger" – och nu har jag gjort det. Vidareutvecklat till 12 starka dikter. (Författade i april 2003, under stor vända.)

Boken "Djävulen på besök" innehåller mycket om Satan och dessutom en svart mässa i slutet av boken. (Som jag själv tycker är otäck.) Det var lika jobbigt att skriva om en svart mässa som det var att skriva om krig. Skrivårångest beror också på vilket ämne man ger sig i kast med!

Av en tillfällighet läser jag att man i radions P1, om endast cirka en halvtimme, ska sända följande radioteater från 1956: "Faust"!

Intressant är hur man formulerar sig (användbart för mig under författaraftonen):

Den desillusionerade Faust ingår en pakt med Mefistofeles, som ska låta honom uppleva livets goda i utbyte mot hans själ... På deras rumlande väg möter Faust Margareta och kärleken...

Mefistofeles – en ond ande som är Lucifers tjänare på jorden.

Lördag 30 november 2013 kl 20:02

Utvilad. Sovit väldigt länge idag också. Tydlig uppladdning och vila inför att rent praktiskt börja öra författaraftonens långa tal och presentation – skriva ner stolpar och repetera in exakt vilka delar jag ska läsa ur de två böckerna. Det är så här jag förbereder mig för en stor uppgift (och detta är den största hittills): Vila, sömn, uppladdning, ihopsamlande av trådar, läsande av nödvändiga texter, isolation och stillhet. Och därefter: Ketchupeffekten!

Lustigt, det är precis så jag fungerar som person också. Lång förberedelse och sedan – allt på en gång! Ungefär som när jag började prata när jag var liten. Minas föräldrar berättade att de började bli oroliga. När andra barn hade börjat prata och säga flera ord, då var jag fortfarande tyst. Och sedan dröjde det lite till...och lite till...och sedan började jag prata – helt perfekt!

Black Sabbath-konserten hade en djup inverkan på mig. Detta har övergått från att inte bara gälla Den Gyllene Trippeln till att också i praktiken innebära mitt författarskaps avslutning. (Jag får exempelvis redan drastiskt mindre mail efter att ha gått ur 7 av 10 grupper på Facebook.) Min författarafton är numera verkligen min författarfinal.

Efter ett uppehåll på 2½ år började jag skriva igen 18 juli 2010 (tre månader efter att jag sagt upp mig från mitt dåvarande jobb som personlig assistent). Det var en dagbokstext. Denna dagbokstext avslutade jag tre år senare, 31 juli 2013 (i somras), vilket visade sig bli två månader innan jag återgick till det arbete som jag sa upp mig från i april 2010! Denna text skrev jag medan jag var arbetslös och jag kallade den "Avsked". Den blev en bok och den blev 600 sidor lång. Inatt läste jag ut boken. Den är ett värdigt avsked till författarskapet och en bok som jag inte kommer att publicera på många år än.

När Den Gyllene Trippeln är klar kommer jag att ta en fem år lång paus från allt som heter litteratur (jag har ju trots allt mina bästa böcker kvar att publicera, så jag är inte helt klar med litteraturen ännu). Därefter tror jag att mitt utgivningsschema kommer att se ut ungefär så här:

- * År 2018: Best of-boken
- * År 2020: INTE HÄR (Första boken i romantrilogin.)
- * År 2021: BOKSLUT
- * År 2022: KRAFTEN (Sista romantrilogiboken och min favorit.)
- * År 2024: Avsked

Det kommer således att dröja cirka 10 år innan någon annan kan läsa den bok jag läste klart inatt. ”Avsked” innehåller 15 delar varav den sista delen innehåller 20 sidor med tillbakablickar på mitt liv och uppväxt. (Angenämt att skriva om.) Här följer två korta avsnitt från denna avslutande del (båda skrivna 30-31 juli i somras). Den första handlar om mig som 10-åring och den andra om mig som 26-åring i sällskap med bäste vännen Örjan på Gotland sommaren 1984:

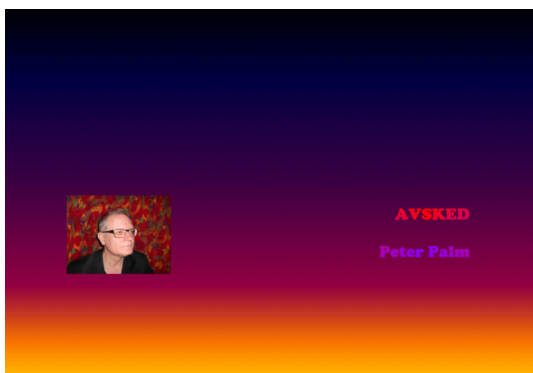
Jag tycker att skolan är tråkig. Jag trivs inte. Som 8-9-10-åring är jag klassens clown. När vi har en rolig timme går jag alltid fram till tavlan och berättar roliga historier, drar skämt eller skriver en rebus på svarta tavlan, som jag hittar på medan jag står där. Jag trivs ”på scen”. Jag är också en busig pojke. Jag kan inte sitta stilla vid min bänk och många gånger åker jag ut. Fröken skickar ut mig i korridoren för att lugna ner mig och som straff. Jag får med mig lappar hem att visa för min mamma, men det gör jag ytterst sällan. Men, jag börjar skämta allt mindre, på ett lillgammalt vis rädd för att inte i längden bli tagen på allvar. Jag är ofta sjuk, speciellt på somrarna. (Undrar i vad? Minns inte.) Under en mycket avgörande period när jag är 10 år gammal är jag sjuk en vecka och borta från skolan under denna vecka. När jag kommer tillbaka till skolan på måndagen är allt förändrat. Det är som att jag fått helt nya ögon. Jag ser hur nya grupperingar har bildats i klassen – jag får börja om från noll med kompisrelationerna. Jag ser att jag själv inte är den roliga clownen i andras ögon längre och jag blir automatiskt allvarigare och mer inåtvänd (processen som påbörjats fullbordas). Jag ser hur mina föräldrar grälar och skriker åt varandra. Jag ser hur världen inte är en ljus och lycklig plats, utan att mänskligheten i hög grad består av elakhet, ljug, ovänskap och allt annat än gemenskap. Lyckan krossas. (Och jag har ännu inte hämtat mig och kommer heller aldrig att göra.) Jag ser världen som den är och det är allt annat än en vacker syn. Det är en motbjudande och mörk syn. Ondskan inträder. Ormen gör sin entré i paradiset. Denna världs härskare.

Vi hade vinprovarglas och satt bland annat i Almedalen vid dammen där och snurrade vin i glaset och åt goda ostar och vindruvor därtill. Bacchus! Jag skrev, så gott det gick, i två små anteckningsböcker. Påhejad av Örjan, som jag hade rockbandet Vårflod ihop med. Men, jag tycktes aldrig komma loss. Jag fick inte ner de tankar jag ville på papper. Jag var frustrerad. Ända fram till en ljuvlig fullmånenatt på östra Gotland. Ljugarn. Vi hade som vanligt druckit rött vin och mått bra. Jag var lagom berusad då jag fann en liten båtbygga bland vassen. Utrustad med vinglas och anteckningsbok gick jag ut där. Framför mig havets stilla vågor. På himlen den runda fullmånen. Och där och då hände något. Allt släppte inombords. Den litterära skaparkraften föddes och när jag skrev i anteckningsboken kom de ord som jag vill skriva ut ur mig. En direktkommunikation mellan tanke och text var skapad. Örjan kom strax ut på bryggan och jag berättade om det fantastiska. Han gratulerade ljudligt och vi skålade där i natten med klingande vinprovarglas. Mitt författande var fött.

Jag har skrivit två dikter om författarfödelsen på Gotland. Båda dikterna finns i ”Dikter” och jag kommer att läsa dem båda två under min författarafton 10 december.

Och nu är författaräventyret slut. Det varade i 30 år. (Väldigt mycket längre än vad jag trott eller planerat.) Men, någon gång måste man sätta punkt. En viktig process och förmåga som ingår i allt konstnärskap: Att sätta punkt, att kunna avsluta.

Nuvarande bokomslag till ”Avsked”, min allra sista bok:

Söndag 1 december 2013 kl 20:14

December månad är här, liksom ketchupeffekten!

Efter att ha sovit till sent på eftermiddagen fem dagar i rad och inte skrivit en endaste rad till det långa föredrag jag ska hålla 10 december, sov jag lika länge också idag! Men, till skillnad från de andra dagarna kände jag den där smådarriga nervositeten som alltid förebådar att det har blivit dags. Och mycket riktigt. Jag har precis gjort klart både författarkvällens introduktion och mitt författarskaps bakgrund. Det tog en dryg timme att göra! Ketchupeffekt!

Jag har högläst detta för en låtsad publik och det tog 15 minuter. Bra. Del 2 är presentation och högläsning ur diktboken "Dikter" (tänkt att förberedas imorgon) och del 3 presentation och högläsning ur romanen "Djävulen på besök" (förbereder jag i övermorgon). Därefter är föredraget slut (kommer att bli uppemot en timme långt och kommer min rösta att hålla?) och publiken är fri att ställa frågor.

Det jag gjort idag har jag skrivit ner i stolpform på fyra A4-papper. Dessa fyra sidor ser ut på följande vis:

Söndag 1 dec 2013 kl 18:20 - 18:30

FÖREDRAG 10 DEC 2013

①

INTRO

* Hjärtligt välkomna!

- Larry's Corner
- Avstätt Nobel festen? 😊

* Jag heter Peter Palm - detta är min författaraffon!

* Vad göra?

- Berätta om mitt författarskap / bakgrund
- Presenten "Dikter"
- Presenten "Djävulen på besök"
- Gärna frågor

* I inbjudan har jag ställt 5 frågor:

- Hur börjar man skriva?
- Vad är kreativ sugest?
- Vad är kreativt flöde?
- Hur gör man research på YouTube?
- Vad var "de 10 besatta åren"?

Besvarar och betar av allt eftersom!

* * *

→

Söndag 1 dec 2013 kl 18:30 - 18:50

10 DEC 2013

2

MITT FÖRFATTARSKAP

* Hur börjar man skriva?

* Jag tillhör generationen som växte upp med pop och rockmusik.

* Hörde Beatles som 5-6-åring

* Hörde Jimi Hendrix som 10-åring

} stor påverkan!

- Sgt Pepper: Texter på omslaget

= Lyrisk

* Gjorde egna sånger som 10-11-åring

* Startade rockband 10 år senare

* Mina rocktexter blev mer lika dikt

→ Såren dikt

* Men, längre texter?

* Hur börjar man?

Söndag 1 dec 2013 kl 1850 - 1900

10 DEC 2013

③

MITT FÖRFATTARSKAP

förs.

* 30 år tillbaka i tiden → början år 1984

* Sitter på mitt kontor på vån 4

- Öbr korridoren
- Knacker på dörren till kunnig chef
- Jag vill ha tjänstledigt en månad!

"personlig utveckling"

Syfte: Kan jag skriva? (längre än 23 dagar)

* Databranschen, mycket välutbildad

* Tjänstledigt: mars 1984

Estimote Bibliotek

- Frukost
- Skriv
- Lunch
- Skriv

1 månads skrivande → 3 A4-böcker, c:a 250 sidor

→ Det gick att skriva!

Gick första skrivarkurs sommar 1984 (Röda Folkhögskola)

- Nervöst visa första texten (Lägg
hjälpst
på
bordet)

- Jag var igång!

Sunday 1 dec 2013 6:19:15 - 1995

10 DEC 2013

(4)

MITT FÖRFATTARSKAP

forts.

* Flytt till Stockholm (27 år) (Studentkorridor, Bergshamnen)

* "DE 10 BESATTA ÅREN"

- Skrev dygnet runt
- Tänkte allt i litteratur
- scensatte mitt liv (Skådespelare) (Roller)
 - Högar av böcker på skrivbordet (Läste!)
 - Skrivmaskin Olivetti: (Resonans)

* Efter 10 års skrivande → sammanställde i 5 år!

* År 1999. Romantrilogin klar. Jag klar.

- Paros, maj 1999

* Aug 99: En mening dök upp - och jag var igen igen!

* * *

Måndag 2 december 2013 kl 18:49

Precis skickat följande e-mail till flickvännen, med ämne "Puss från grottan!":

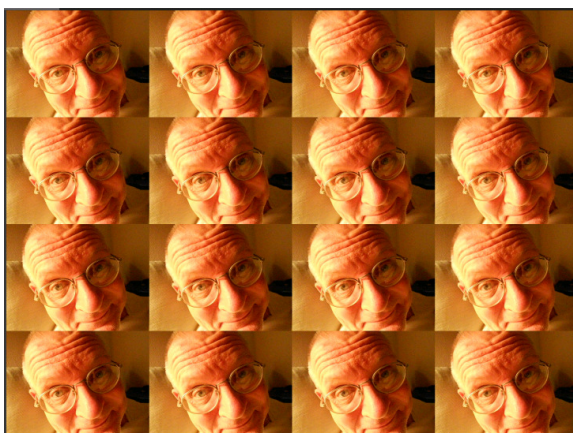
Puss!

Här kommer en hälsningspuss från den förberedelsegrotta jag befunnit mig i sedan en dryg vecka tillbaka. Riktigt hårt slit att förbereda en helt egen kväll. Tänk om man kunde få betalt för det här någon gång i framtiden! (Helst innan man dör... Eller blir jag en av dessa författare som får postum upprättelse och uppskattning? Antagligen...)

Jag jobbar på!
Den där elefanten ska tamesjutton ner till slut! ☺

Puss!

Peter

Klockan 19:55

Att jag inte tänkt på det förut! Nu vet jag precis vad denna slitsamma förberedelse i isolering påminner om: *Pluggandet inför en sluttenta!*
10 december är naturligtvis *examen!*

Precis så är det och känns det.

Tuffa förberedelser och hög anspänning. Ett stort prov väntar. En verklig utmaning. En prövning. En examen.

Flera år efter att jag tagit min akademiska examen på Linköpings Universitet 1981 (23 år ung), saknade jag tentamenstillfällena. Jag saknade den intellektuella utmaning dessa varit. (Att exempelvis lyckas plugga in sig på 1000 sidor text inför en tenta och klara det.) En anledning för mig att börja skriva romaner var saknaden efter dessa utmaningar. Och nu är jag tillbaka till det. Min författarafton är min största intellektuella utmaning på evigheter. Det är pluggandet inför en sluttenta. Tentamina på 30 års författarskap. Examen.

Tisdag 3 december 2013 kl 17:54

Tidigare idag gjorde jag klart del 2 av 3 till författaraftonen 10 dec; presentationen av diktsamlingen ”Dikter”. När jag gjorde en första repetition genom att högläsa presentationen inför en tänkt publik, tog det 30 minuter! Jag var uttömd efteråt! Hur ska jag orka genomföra hela författaraftonen?

När presentationen av ”Dikter” är klar, och där jag högläser 14 av dikterna, behövs en paus (om jag ska orka vidare). Så, kvällen blir troligen så här:

* Hälsa välkommen / Introduktion / Om mitt författarskap / Presentation av min diktsamling ”Dikter” - *c:a 45 minuter*

* PAUS - *c:a 15 minuter*

* Presentation av ”Djävulen på besök” / Frågor - *tid?*

Jag kommer att vara som en trasa efteråt...

Det som tog mest krafter i dagens genomläsning var att högläsa dikterna. Dessa kräver hög koncentration och kraft när man läser. Tar mycket kraft.

14 dikter låter mycket. Men, jag uteslöt många som jag tänkt läsa. Blev 5 av de 12 avslutande krig-dikterna. Gav dessa dikter större utrymme än tänkt, beroende på att de var så pass bra. (Faktiskt första gången jag läser dem från början till slut sedan jag skrev dikterna för drygt tio år sedan i april 2003!)

Och det står klart för mig:

*Författaraftonen 10 december 2013
är den största och viktigaste kvällen i mitt liv!*

Förberedelsepappren som jag gjorde idag för ”Dikter”-avsnittet blev bara två sidor långt. Men, framförandet kommer att ta en halvtimme. Dessa två sidor ser ut på följande vis:

Sunday 1 dec 2013 kl 1945 - 1955
Tisdag 3 dec 2013 kl 1930 -

10 DEC 2013

5

BOK:

"DIKTER"

* Hösten 2002 → Korrekturläser första boken i romantilogin (1904-1911)

* Plötsligt dyker det upp dikter!

* Vad är kreativt flöde?

- 20 dikter på ett dygn!

DIKT-LÄSNING:

* Intro: På T-bana, Vad gör man när man ett toppen?

* DIKT, s 5 ("Komma till...")

* Intro: Om Estonia-Landskroten 1994

* DIKT, s 6 ("Havet är inget...")

* Intro: Mer lättsamt, färdet Vällingby

* DIKT, s 11-12 ("Jag vaknade...")

* DIKT, s 13 ("Big Bang...")

* Intro: Mer livs / Föreläsnings

* DIKT, s 27 ("På denna underbara planet...")

* DIKT, s 29 ("Du minna...")

* DIKT, s 38 ("Enhet, min vän...")

frist 3 dec 2013 kl 1355 - 1425

10 DEC 2013

6

BOK
DIKTER

forts.

DIKT-LÄSNING:

* Intro: Gotland, sommar 1984 Författandet föddes

* DIKT, s 84 ("På en smal båtbrägg...")

* DIKT, s 86 ("Horisontens ljus...")

* Där kunde diktsamlingen ha tagit slut!

Men, något fattades!

X Boken "SEGER" (krig)

* Dikter om KRIG

* Vad är kreativ ångest?

- Research (bilder, filmer)

- Ångest-skrivande april 2013 (12 dikter)

DIKT-LÄSNING:

* DIKT, s 89

* DIKT, s 90

* DIKT, s 98

* DIKT, s 99

* DIKT, s 100

* * *

PAUS

Youn?

Klockan 20:43

Meddelanden skickade alldeles nyss på Facebook. Till och från min goda poetvän Lea (som vet vad det innebär att stå på scen):

Peter Palm 20:22

Hjälp! Jag kommer att behöva syngas halvvägs in i författarkvällen 10 dec. Då har jag nämligen läst hela 14 dikter! (14!) Och det är bara hälften av allt jag kommer att läsa upp i textväg!
Vad kostar det att ha en ambulans parkerad stand by utanför Larrys?
kraaaaaaam,
pp 😊

Lea Vimsi Pålsson 20:25

😞 oh my left shoe!
jag har ingen aning men jag hoppas det går precis lika bra utan 😊 med din erfarenhet o stabila röst kan du komma långt!
kraaaaaam
LP

Peter Palm 20:34

Tack för att du har sådant förtroende för mig och min erfarenhet och röst! Det värmer! 😊 Utmaning? You bet! 😊 Men, tar man på sig att äta en hel elefant så...
Det är nästan så man kan tro att man är en galen poet!
Öh?
Oh, my right shoe! 😊
kraaaaaaam, PP

Lea Vimsi Pålsson 20:41

Vassegooo
själv har ja mest ont i magen efter allt för många polkagrisar...
haha, galen poet, nääää vaddå? inte alls 😊
igenkännande 😊
kraaaaaaam LP

Onsdag 4 december 2013 kl 01:20

Postum erkänsla och berömmelse eller trägen som vinner, i detta liv?

För min egen del tror jag benhårt på det postuma. Men, det är roligt att se att trägen faktiskt kan vinna i vissa (välförtjänta) fall.

Jag läser på nätet om Jeanette Eriksson som publicerat boken ”När jag blir stor” och som får hur mycket beröm som helst i olika medier. Till och med talas det om att hon är nästa års Augustvinnare. Oj!

Jeanette är en gammal flickvän till mig och berättelsen i hennes bok är den samma som vi jobbade med när vi var tillsammans för nästan 20 år sedan. Hon dikterade och jag skrev. Efter mycket slit hade jag skrivit ihop ett filmmanus som vi till slut presenterade för regissören Kay Pollack. Han godkände manuskriptet och ville göra en film. (Det var långt gångna planer på att jag, och självklart Jeanette, skulle vara med under filminspelningen.) Tyvärr rann projektet ut i sanden. Om det berodde på att Kay Pollack var i frysboxen på den tiden efter saftiga budgetöverdrag under tidigare filminspelningar, det vet jag faktiskt inte. Men, nu har det uppenbarligen och långt mycket senare blivit en bok.

Vilken lång kamp, Jeanette! Det tog ”bara” - vad? - 20 år?

Mycket starkt och ihärdigt jobbat!

Trägen vinner. Ibland.

Klockan 14:13

Jag har efter mycket jobb inatt och nu på förmiddagen lyckats med att komprimera en 25 minutersinspelning på min kamera, till sämre kvalitet, att den ryms i min dator. Går att göra en så lång film. Jag har dessutom insett att min kamera inte har begränsningen till enbart en enda 25-minuterfilm, som jag trott tidigare, den får plats med fyra 25 minutersfilmer! Alltså kan hela min författarafton spelas in om man delar upp den i fyra filmer! Men, jag tänker inte spela in speciellt mycket under 10 december-kvällen. Blir för jobbigt låta flickvännen spela in så mycket, både för henne och mig. (Jobbigt för henne att hålla kameran så länge och jobbigt att behöva bryta flera gånger för att spela in nästa 25-minutersavsnitt.) Och filmaren Mattias? Dyker han upp över huvud taget?

Tänker göra så här:

På fredag gör jag en generalrepetition av hela författaraftonen här i min lägenhet. Och spelar in det. I fyra 25-minutersfilmer. (Eller hur långt det nu blir. Tre gånger 25 min?) Jag låter flickvännen filma någon minut i början av författaraftonen 10 december och någon minut i slutet – och så lägger jag in det i början och slutet i filmerna jag sedan sammanställer. Film 1 börjar så att säga med den riktiga författaraftonen och fortsätter sedan med generalrepetitionen, liksom de följande filmerna och sista filmen avslutas med klipp från den riktiga författaraftonen 10 dec. Så får det bli!

Att spela in i lugn och ro här på fredag gör att ljudet kommer att bli bättre och dessutom har jag det mesta inspelat redan innan 10 december och kan koppla bort oron för filmandet 10 dec. Bra.

Nu ska jag göra sista förberedelserna för författaraftonen: Romanen ”Djävulen på besök”.

Sedan iväg till kameraaffär, innan de stänger, och köpa nytt batteri till min kamera. Det tog slut inatt.

OK.

30 års slit och svett med författandet har kostat mig en jävla massa pengar. Men, nästan ingen visar intresse för mina alldeles utmärkta böcker! Konstigt att jag tänker lämna författarskapet efter finalen 10:e december?

Klockan 15:56

Nu har jag precis gjort klart förberedelserna till ”Djävulen på besök” och därmed hela författaraftonen. Jag gjorde det på ren viljestyrka, för nu är jag grymt jävla trött på det här! Varför och för vem sliter jag arslet av mig?

Och det tar mycket längre tid än jag planerat.

Jag fick korta av uppläsningen ur boken för att komma ner till 30 minuters presentation av boken. Djävulens tal i näst sista kapitlet blev jag tvungen att stryka. Mycket synd. Är mycket bra. Men, å andra sidan slutar kapitel 30, vilket är det sista jag läser, med orden (som blir det sista jag säger): ”San Fransisco, here we come!” Ett riktigt bra och värdigt slutord.

Total tid:

15 minuter (presentation/författarskap)
+ 30 minuter (om ”Dikter”)
+ 30 minuter (om ”Djävulen på besök”)
= 75 minuter

Jag kommer att prata och högläsa i hela 1 timme och 15 minuter. Det är 30 minuter längre än planerat (trodde det skulle bli 45 minuter totalt) *och – inte minst – det är en hel timme längre än vad jag någonsin gjort från någon scen tidigare!*

HJÄLP!

Syrgas, tack!

De två sista förberedelsesidorna ser ut så här:

Onsd 4 dec 2013 kl 1455-1510

10 DEC 2013

7

BOK
DJÄVULEN PÅ BESÖK

- * Aldrig varit i Thailand, men Indien
- * Dec 2010: Leopolds, Mumbai
- * Favoritbok "Faust" - Mefistofeles, ond anda, Djävulen, tjänare på jorden
- * År 2011 → Undergång 21 dec 2012 ?
- * Första sidan rasslade ur mig / berättelsen grep tag
- * Hur lång tid tog den ? 30 år ? 4 mån / 1 år ?

LÄSNING:

- * Första sidan (t o m "Du följ för nyhet")
- * Djävulen ger huvudpersonen en munnad att fundera (20 milj)
- * KAP 4 (s 13-14) (1 kyrkan)
- * Hur gör man research på YouTube ? → Burj Khalifa (828 m)
→ Burj Al Arab (7-stjärnigt hotell)
- * Klimax/Vändning:
- * KAP 20 (s 63-65) (Mordet)
- * KAP 21 (s 66-67) (Flykt)

→

Onsd 4 dec 2013 kl 15:10-15:15

10 DEC 2013

8

BOK

DJÄVULEN PÅ BESÖK

forts./slut!

LÄSNING :

* Efter besök i Mumbai reser huvudpersonen därtill, sällskap Djävulen

* Den svarta porten / Det nya riket

* KAP 30 (s 104-106) (Flygplan)

* Djävulens tal till de tvekanande (näst sista kap i boken)

* KAP 34 (s 123-126) (Djävulens tal)

*TACK FÖR MIG!!!

Peter 55
4 dec 2013

Ja, tack för mig!

Och jag lämnar författarskapet med stövlarna på. På höjdpunkten, den absoluta. Vilket kraftprov 10 december kommer att bli! Är redan helt slutkörd...

Och till alla som inte kommer på min författarfinal: *Skyll er själva! Ni vet inte vad ni missar!*

Och jag kan säga till mig själv: Jag är stolt och tillfreds. Jag har gjort allt jag kunnat. Mitt uppdrag är slutfört. Jag har överlämnat mitt bidrag till mänskligheten, precis som jag skulle göra och vilket var anledningen till att jag över huvud taget föddes. Grattis, Peter Palm!

Klockan 18:01

Jag är så slutkörd efter detta intensiva förberedelsearbete att jag har blodsmak i munnen. Och då inträffar följande smärre katastrof:

Jag tar mig till Gunnar Olssons Foto på Hornsgatan 91 där jag köpte min Nikon Coolpix fickkamera för nästan exakt två år sedan. (Och som jag haft så mycket glädje av.) Jag är där för att köpa ett nytt batteri eftersom det gamla tagit slut inatt. Men, de har inte batteriet! Och att beställa tar ett antal dagar. Jag behöver kameran till på fredag och generalrepetitionsinspelningen, enligt min plan (som avlastar lite press till 10 dec). Jag besöker ytterligare fyra kamera och elektronikaffärer på Hornsgatan. Ingen har mitt batteri. Jag får ett telefonnummer av killen i Gunnar Olsson-affären och har precis ringt. Nej, de har inte batteriet. Sista chansen: Batteriexperten.se på Internet. Men, även om de har batteriet så hinner jag knappast få det till på fredag...

Vilket saftigt bakslag!

Ingen har anmält sig på Facebook till min författarafton (av cirka 150 bjudna) och ingen har hört av sig via mail eller telefon och visat intresse. Min största kväll i livet! Men, om jag åtminstone får det hela filmat, till och med i förväg, så kan jag känna mig nöjd! Och så fungerar inte kameran längre eftersom batteriet precis lagt av.

Jag vill bara bryta ihop och gråta... ☹

Och filmaren Mattias har inte hört av sig... ☹

Totalt jävla mörker.

Gonatt!

*Ska det gå åt skogen,
så kan det lika gärna göra det med ett leende!*

Klockan 18:52

Skickar följande e-mail till flickvännen. Ämne "Oerhört tungt nu":

Tack för ditt sms och att du tänker på mig.

Jag har det oerhört tungt just nu.

Ingen har anmält sig till kvällen (som är min största i livet).

Filmaren går inte att få tag i.

Min kamera strejkar!!!

Och själv är jag helt slutkörd med blodsmak i munnen.

Vad är det för mening?

Peter

Klockan 20:48

Jag får följande svarsmail från min fina flickvän som gör mig glad, varm och på bättre humör:

Jag kommer självklart! Kan inte lösa det tekniska men om kameran funkar så filmar jag så mycket som jag kan. Jag är i alla fall med dig. Puss

Torsdag 5 december 2013 kl 05:24

Och mitt i denna turbulens med strejkande kameror och annat:

Jag har förberett mig färdigt inför författaraftonen!

Jag har ”pluggat klart inför tentan”, inför min examen.

Jag har gjort ett mycket bra förberedelsearbete.

Jag är klar och redo.

Och härigenom har jag redan lämnat det. Författaraftonen är mentalt redan förbi och författarskapet är härmed över.

Peter Palm

* * *

Lördag 7 december 2013 kl 06:52

Skickar följande e-mail till flickvännen. (Min kamera funkar igen!)
Ämne "Generalrepetitionen filmad och klar":

Gomorgon!

Klockan är kvart i sju på lördagsmorgonen
och jag har hållit igång i mer än 12 timmar.
Precis fått sista filmen klar. Jobbat hela natten.
Igår kväll gjorde jag en generalrepetition
inför kamera. Den tog sammanlagt 74 minuter.
Jag delade upp den på tre filmer. (Tar tid att
göra filmer. Mycket jobb.) Nu färdigredigerade.
Så nu finns min författarkväll i hemmamiljö
på film! Förevigad!
Film 1: 20 min, film 2: 22 min och film 3: 32 min.

Puss!

*Windows Movie Makers digitala klippbord där jag klippt och
redigerat mina tre filmer från generalrepetitionen.*

Söndag 8 december 2013 kl 22:35

Väldigt nära nu. Om endast två dygn, på kvällen den 10 december vid den här tiden, är förhoppningsvis författaraftonen avklarad och färdig. Jag är nyfiken på vilka som kommer och vilka som inte kommer, på detta min viktigaste kväll i livet. Aldrig någonsin kommer jag att kunna göra detta igen. Allt i trippeln är för första gången: Aldrig genomfört en DansPoesiVernissage förut. Aldrig hållit ett föredrag förut med koppling till en av mina böcker (för kyrkoundomar dessutom). Och aldrig haft en egen författarafton tidigare i mitt liv. Allt är nytt! Allt är för första gången! Det kommer med andra ord aldrig att kunna hända igen. Det är verkligen: Once in a lifetime! Och dessutom inom loppet av en enda månad. Vilken utmaning jag tagit (och bestämde mig för att ta den där gången för en dryg månad sedan i Stadshusparken)! Och jag är inte så långt från att klara av den nu...

Skarpt läge. Och de som ställer upp för mig nu (vid denna trippel) kommer jag att minnas resten av livet – och ha en speciell plats i mitt hjärta för. Liksom motsatsen kommer att gälla för dem som inte gör det. De har dessutom missat sin sista chans. Och så är det här i livet: Det är när saker och ting gäller något och ställs på sin spets, som människor visar sitt rätta ansikte. Och det är nu, just nu, det gäller.

Känner mig själv tämligen lugn nu.

Jag vet vem jag är. Jag vet vad jag åstadkommit genom min litteratur och min musik. Och jag vet att jag förberett mig så bra jag kan inför författaraftonen, min författarfinal. Jag har ro i sinne och själ. Och jag känner mig själv väldigt framgångsrik. ☺

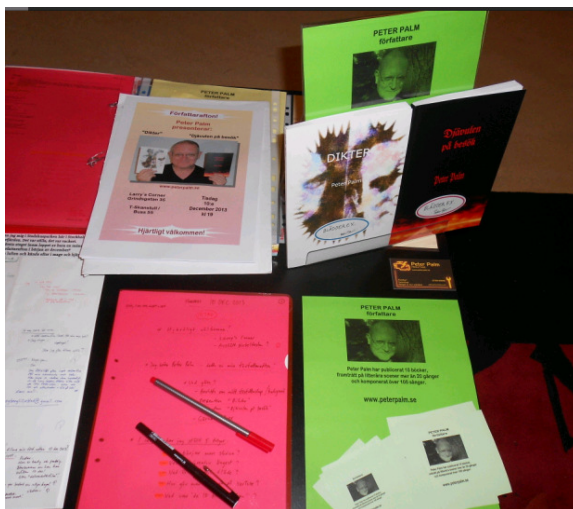
Måndag 9 december 2013 kl 17:42

Känner mig oväntat lugn med bara ett dygn kvar. Besökte Larrys Corner tidigare idag och satte upp två av affischerna i fönstret där och pratade med Larry. Hur många kommer imorgon? Två? Spelar ingen roll, jag är färdigrepeterad och klar att leverera – vare sig det är inför två personer eller två tusen!

På Kulturhuset satte jag en affisch på den stora Anslagstavlan på bottenvåningen. Kändes mäktigt se sin affisch: Egen författarafton!

Igår inhandlade jag två stora flaskor med god äppelmust och en påse nöt-mix att bjuda gästerna på. (Gästen? ☺) Har även inhandlat två goda ostar, marinerade vitlöksklyftor, stenbitsrom och två flaskor alkoholfri skumpa från Systembolaget – allt att festa på när jag kommer hem och författaraftonen är avslarad och trippeln i hamn! Oj, den känslan ser jag verkligen fram emot!

Och så kommer jag att bli filmad imorgon kväll. Det blev äntligen klart! Pratade med filmaren Mattias i telefon för en timme sedan. Min författarafton kommer således att bli förevisad. Gäller att vara fokuserad och koncentrerad...och samtidigt avslappnad.

Mitt förberedda material inför författarfinalkvällen.

Klockan 18:06

Känner plösligt och för första gången under denna väldiga satsning, ett styng av vemod... Som om allt redan var över och en tomhet infunnit sig.

Hjärtat och känslorna går sina egna vägar.

Men, jag är inte där ännu. Framförandet är ännu inte framfört. Författaraftonen inte genomförd. Men, hjärtat springer i förväg, för en kort stund.

Vemod? Kommer de känslorna att infinna sig efteråt? Kanske. Trots allt kommer jag aldrig att kunna göra detta igen. Denna trippel är och kommer så alltid att förbli, unik i mitt liv. Allt är först gången – vernissagen, föredraget och författaraftonen. Och det är bara en gång i livet man kan göra något första gången. Inte minst en hel trippel! Kommer jag någonsin att kunna toppa detta? Denna svindlande känsla av fräsch och vågad utmaning? Den Gyllene Trippeln. Och är det därför en vemodig känsla infinner sig? Det är verkligheten och på alla upptänkliga vis: Once in a lifetime!

Och för en stund ryser jag av vällust. Vilken speciell känsla och situation jag lyckats skapa åt mig själv. Att jag faktiskt tagit mig ända hit. Gått min egen väg under alla dessa år i motvind och uppförsbackar. Och nu är jag här. Oavsett hur många gäster som kommer imorgon. Jag är här nu. Och det är definitivt en topp i livet. Känns riktigt bra.

Jag njuter känslan.

”Kommen till bergets översta topp” (som den första dikten i boken ”Dikter” inleds och som jag kommer att läsa som första dikt imorgon kväll).

Under de senaste dygnens förberedelser har jag gått tillbaka till min grund och kärna. Jag har lyssnat på Beatles vita dubbel och läst i Hermann Hesses ”Siddharta”. Rakt in i själens centrum och hjärta.

Jag är redo.

Tisdag 10 december 2013 kl 14:58

Dagen är inne. Inte långt kvar nu. Nervös, men inte skakig. Laddad.

Ur dagens DN:

Mer på stan

BLANDAT

GRATIS Författarafton - Peter Palm

Larrys Corner, Grindsgatan 35,

Skanstull, kl 19. Författaren

Peter Palm presenterar sina

böcker "Dikter" och "Djävulen

på besök".

Onsdag 11 december 2013 kl 00:35

Flickvännen ligger förkyld i min säng och sover. Jag försöker varva ner, utan att lyckas efter författaraftonens urladdning. Två timmar långa urladdning!

Jag har nu med flickvännen festat på alkoholfri skumpa, stenbitsrom, marinerade vitlöksklyftor, ostsorterna brie och vacherol (fransk urgod kittost). Jag fortfarande uppe i varv, även om tröttheten börjar kännas rent fysiskt. Men, en lugn och varm känsla av tillfredsställelse sprider sig skönt i bröstet och i hjärtat. Jag gjorde det! Jag lyckades äta upp hela elefanten. En bit i taget.

Det kom dubbelt så många som jag hade trott. Jag pratade och läste i nära nog två timmar! Inte minst tack vare flera intressanta frågor från de intelligenta och receptiva gästerna, åhörarna.

Innan flickvännen och jag gick hemifrån med ett antal kassar, det var just då jag var som mest nervös. Tänkte återigen (som så ofta strax innan jag ska stå på scen): "Varför utsätter jag mig för det här?" Men, när vi väl kom fram till Larrys Corner, borden var iordningställda och gästerna började anlända minskade nervositeten avsevärt. Kände mig tämligen lugn strax innan jag drog igång.

Filmaren Mattias kom lite efter halv sju och var en trevlig bekantskap. Han ställde in kameran, fixade lite med bakgrunden och gjorde en kort provfilmning som jag fick godkänna. Och var över huvud taget mycket professionell i sätt och inställning. Så, nu har jag hela två timmar film från kvällen! Att bearbeta tidigast i januari nästa år. Just nu är jag trött på allt som heter Peter Palm och scen och egna böcker... Mätt. Proppmätt av en hel elefant.

Samspelet med publiken gjorde att jag under högläsningen valde bort vissa texter (dikter) och la till annat (några episoder från skrivandet). Min röst höll förvånansvärt bra genom två hela timmar (och en kvarts paus). Det var snarast i benen jag blev trött. Inte van att stå rakt upp och ner så länge.

Jag bjöd på äppelmust och nötter (som gick åt). Filmaren Mattias, som läst på min informationslapp att jag också gjort sånger, sa insiktsfullt strax innan vi skildes åt: "Du borde framträda med både sånger och uppläsning!" Jag sa: "Det är mitt nästa projekt!"

Min författarafton på Larrys Corner 10 december 2013

Trippeln genomförd!

Klockan 15:19

Dagen efter. Har vaknat till liv och fått i mig en sen frukost. Känns som om en långtradare kört rakt igenom mig. Mör och trött i både hjärnan och kroppen. Urblåst, uttömd. Men, på ett mycket bra vis! Väldigt nöjd och tillfreds. Det gick bra och det kändes bra. Och att få frågor efter framförandet och föra ett samtal med publiken var mycket stimulerande. Intelligent frågor, intelligent publik.

I pausen gick jag in på toaletten och pustade ut. Sedan kom glädjen: Jag är på väg att klara detta. Det värsta är över. Jag har kommit i gång. Och när jag läste under andra delen kändes det stundtals som en ren njutning att stå där framför en publik och framföra mina alster. Flickvännen sa efteråt: Det märktes att du hade roligt och njöt.

Och rösten höll! Jag kan knappt förstå att jag stod på scen i nära nog två timmar. 2 timmar! Efter att tidigare endast ha stått på scen som längst 15 minuter. (I januari i år.) Lustigt nog var det benen som blev tröttast, inte rösten. Det hade jag inte räknat med.

Att göra en generalrepetition inför kamera i en ensam lägenhet (i fredags) går inte att jämföra med att stå inför en publik och framföra samma material (igår). Framför en publik blir det levande, en kommunikation. Jag kunde känna av stämning och känsla (för det mesta), vilket gjorde att jag valde bort några dikter, för att komma vidare. Vilket också gjorde att jag la till vissa episoder som dök upp instinktivt och i stundens ingivelse.

Skulle jag kunna göra om detta?

Javisst, men först om något år. Nu behöver min plånbok inkomster!

Trött och mycket nöjd.

Och proppmätt efter att ha ätit upp en hel elefant!

Min författarafton 10 dec 2013

Bokbord, 10 december 2013

*Min författarafton på Larrys Corner,
jag pratar utan manus för en stund*

(O)UTHÄRDLIG RIMSAGA JULEN 2013

Nu är elefanten uppäten
den gör inte längre några läten
Snart är det jul
och det är kul
Man ska rimma
nästan som i dimma
Varför jag ej vet
känner mig som en get
På dörren knackar en julbock
mycket lock och pock
Någon som varit snäll i år?
annars man inga klappar får
Jag har spelat tomte många gånger
men i år jag sjunger roligare sånger
Bättre stå på scen
än vara i armén
Sjung en sång
nu på en gång!
Klockan ringer
alla springer
Vart man ej vet
allas hemlighet
Och där tog sagan slut
plötsligt tyst på min trut!

12 december 2013 klockan 12:45-13:01

Sammanfattning & bilder

Embryot till Den Gyllene Trippeln föddes redan år 1989.

Jag bodde då i Bergshamra (norr om Stockholm och 10 minuter till city med tunnelbanan) där jag bott sedan jag flyttade till Stockholm från Eskilstuna i januari 1985. På tunnelbanan sommaren 1989 kom jag i samspråk med Raija, en konstnärinna som berättade att hon skulle ha en utställning under hösten. Kunde inte jag skriva några dikter och delta med dessa på utställningen? Tanken var att varva en av hennes tavlor med en av mina dikter. Mina dikter skulle således fungera som tavlor på väggen.

Jag skrev dikterna (inspirerade av en egen längre prosadikt som jag skrivit på ön Ven sommaren innan). Gjorde dikterna korta så att de skulle funka att betrakta på en vägg på en konstutställning. Det blev sammanlagt 12 dikter, litterärt uppdelade i 3 + 3 + 3 + 3 dikter.

Jag kallar dikterna instruktionsdikter. Denna form är inspirerad av de korta dikter Yoko Ono skrev i sin bok "Grapefruit" från 1960-talet.

Innan jag i somras vände mig till konstnären Joakim Ceder, hade jag givit uppdraget att illustrera dessa 12 dikter till två andra konstnärer (båda kvinnor). Men, det hade inte fungerat. Joakim Ceder föreslog att vi skulle ha fyra större blad, med tre dikter på varje och hans illustrationer. Jag tyckte om den idén eftersom den återknöt till dikternas treenighet.

Jag hade under många år, sedan vernissagen hösten 1989, tänkt tanken att någon gång ge de 12 dikterna en ny chans i ett konstnärligt sammanhang. Detta skedde 24 år senare och det blev en del av Den Gyllene Trippeln. Startpunkten.

Till saken hör att när jag för något år sedan googlade Raijas namn fick jag upp ett dödsdatum. Hon hade dött sommaren 2002, 55 år gammal. Sorgligt. Jag minns henne väldigt väl. En levande halvgalen konstnärinna. Vi hade alltid mycket trevligt ihop. Vi skämtade om att hon var "en båtflyktning från Finland". Vila i frid, Raija.

En annorlunda

En lite annorlunda konstutställning finns just nu till beskådande på kvarteriskrogen Matglad i Solna. Det är konstnären Raija Vähä-Nissi och poeten Peter Palm som tillsammans visar bild och dikt i skön förening.

- Det började med att jag träffade Peter på tunnelbanan! berättar Raija. Peter satt i vagnen och skrev dikter och Raija blev nyfiken och bad att få läsa. Resan slutade med att Peter följde med för att se Raijas målningar. Och så kom de båda

på idén att en gemensam utställning med rum för både ord och bild kunde vara ett spännande projekt.

Resultatet förevisas nu på en kvarteriskrog, där man kan avnjuta Raijas oljemålningar och Peters fragmentariska instruktionsdikter, lagom till middagen. På så sätt vill de båda nå en publik som annars kanske inte finner vägarna till vanliga konstgallerier.

Landskap och kroppsrörelse

Raija Vähä-Nissi arbetar dels med eget konstnärligt skapande och dels som konsultör i ABF i Solna.

Hon undervisar i akvarell, men hennes eget konstnärliga medium är utan tvekan oljemåleriet.

Tyngdpunkten i utställningen är hennes landskapsmotiv. Lugna stiliserade bilder, där vattenytor, fält och himmel möts.

Mer kraftfulla och personliga är de expressiva kvinnomotiven, som exponerar kvinnlig rörelse och styrka i grälla signalfärger.

Peter Palm är, liksom Raija Vähä-Nissi, solnabo. Han har ägnat sig åt aktiv litterär produktion de senaste tio åren, både skönlitterärt och diktning. Förläggarna låter vänta på sig, men under tiden jobbar Peter vidare, dels

Raija Vähä-Nissi och Peter Palm ställer ut bild och dikt på krogen Matglad i Solna.

konstutställning

på sjukhus och dels genom att fortsätta skriva.

Dikterna i utställningen baseras på gamla skrivelser, som bearbetas för att ge en extra dimension, till Raijas landskap. De korta textstrofema uppmanar betraktaren att se mer, kanske en kastad ring eller en blinkande fyr som böljar sig vid horisonten. Ulla Hönkander står för den kalligrafiska teckningen av Peter Palmes dikter.

Ingrid Wahlén

Peter Palmes korta dikter uppmanar betraktaren att se mer i Raija Vähä-Nissis landskapsmotiv.

Solnabo teol. dr

Solnabo Bertil Persson rektor för enskilda Gymnasiet, Stockholm, har nyligen av The Geneva Theological Collage, Chicago, USA, tilldelats teologie doktorsgraden för forskning och författarskap om österländska ortodoxa minoritetskyrkor i västvärlden och s k gammelkatoska kyrkor och har samtidigt utsetts till sakkunnig inom ämnesområdet vid University of California, Santa Barbara.

Förre skandinaviska metodistbiskopen Odd Hagen är den svenska som senast, 1964, erhållit doktorsgrad vid The Geneva Theological Collage.

KLÄDER FÖR FINSMAKARE

Ni som söker det lilla extra, gör ett besök på

La Petite Boutique

Massor av vackra
kappor, dräkter,
klänningar och blusar

La Petite Boutique

TULEGATAN 17,
TEL. 08-29 88 46
SUNDBYBERG MITT
EMOT TULETORGET

Även små mercher

VISA, KÖPKORT, MASTERCARD

GODA P-MÖJLIGHETER

*Blad 1 (dikt 1-3)
Joakim Ceders illustration av mina dikter*

se fyr
se åker
se häst
glid ner

se moln
se hamn
se piren's tunga
måla i ditt inre

se sandvall
se sandstrand
se sköljande våg
hasta en sten

Fotat av Peter Palm
IV-VI av John Wickström
Bakgrund av Ulla Rostman

Blad 2 (dikt 4-6)
Joakim Ceders illustration av mina dikter

Joakim föreslog att jag inte bara skulle läsa dikterna under vernissagen 9 november 2013, utan att han även skulle spela piano till dessa. När han efter ett tag föreslog att någon som hette Anita dessutom skulle dansa, trodde jag först att han skämtade.

Men, varför inte testa?

Fotografiet föreställer Joakims piano och datumet är 20 oktober.

Vi befinner oss i källarvåningen till Anitas hus (här ska bli nya lägenheter, därav det tjusiga golvet).

Nu ska vi pröva om dikt ihop med musik och dans fungerar...

Kort sagt: En första repetition.

Och:

Vi behöver endast repetera en enda gång för att förstå:

Det fungerar!

9 november kommer att bli en DansPoesiVernissage!

Glada kan vi konstatera att det fungerar redan på första försöket!

Joakim och jag på väg från det första lyckade repet!

Hängningen av Joakims tavlor på Larrys Corner 6 november, med de tolv dikterna illustrerade på fyra blad på väggen.

Från hängningen. (Med eget infomaterial på väggen.)

Joakim Ceders affisch för DansPoesiVernissagen 9 nov 2013.

Längst ner står det:

"Arrangeras av Föreningen för Flygande Flundror!"

*Vi tackar publiken och varandra efter väl genomförd
DansPoesiVernissage 9 nov 2013. (YouTube-klipp)*

Facebook, 2 september 2013:

Olle Ideström ● + Nytt meddelande Händelser ▾ 🔍

Olle Ideström
Hej Peter

11:36

Olle Ideström
19 nov ska vi ha ett pass om prövningar. Vem prövar?
Gud? Djävulen? Och varför? Vad är en prövning? Vad tror du om att du skulle leda ett samtal/föreläsning den kvällen med vår ungdomsgrupp? Vi börjar m mässen kl 18 i Katarina, äter soppa och startar cirka kl 19. Du skulle ha cirka 30 minuter med gruppen. Kan det vara nåt?

11:38

Peter Palm
Javisst!
Det låter väldigt spännande och jag ställer upp. 😊
Vore därför bra om vi kunde att ett möte så får jag lite mer kött på benen. (Även om jag behöver gå ner i vikt :))
Loka? Lite om upplägg och bollande av idéer.
Stort tack, Olle! Detta ser jag fram emot! 😊
Peter Palm

12:51

Olle Ideström
Roligt att du vill. Vore fint om du vill komma förbi en tisdagsmessa i Katarina så får du lite mer känsla för sammanhanget så kan vi äta soppa efteråt och gå igenom upplägget. Jag är med på i princip alla tisdagsmässor

12:53

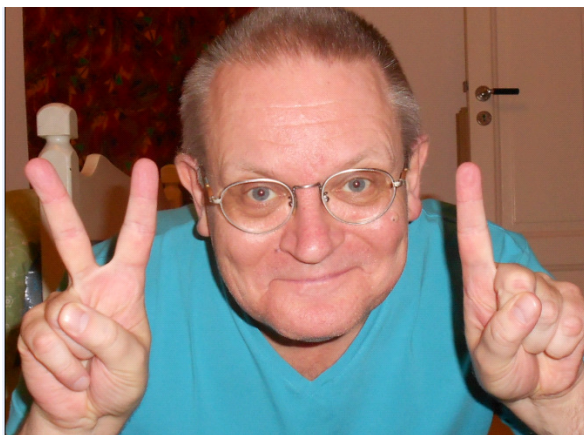
Hösten 2012 lät jag prästen Olle Ideström testläsa mitt nyskrivna manuskript till boken "Djävulen på besök".

Efteråt sa han: Det vore roligt om du kom till Katarina kyrka och föreläste om boken någon gång!

Tillfället yppade sig genom denna konversation på Facebook. Och jag började förbereda mitt föredrag 19 november 2013...

*Glad och nöjd efter lyckat föredrag för ungdomsgruppen i Katarina.
Förberedelserna hade varit mycket krävande.*

*Hemkommen efter föredraget 19 november.
2 av 3 klara!
Bara 1 kvar!*

*6 december gör jag generalrepetitionen i mitt hem.
Jag spelar in det hela med en kamera som jag ställer på traven med
pärmar som står på stolen på sängen.
En väldigt viktig repetition. (Gjorde mig väl förberedd.)*

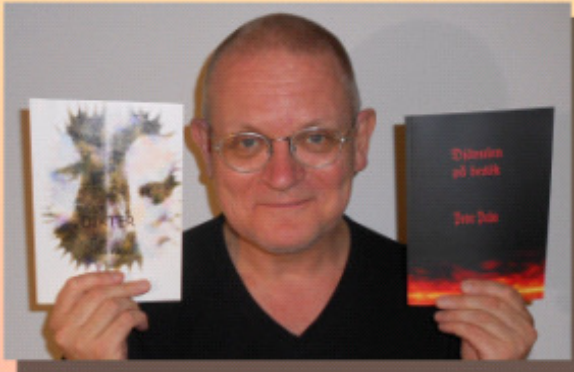
*Fyller mitt kylskåp med godsaker att festa på när författaraftonen är
över och därmed trippeln i hamn.*

Författarafton!

**Peter Palm
presenterar:**

"Dikter"

"Djävulen på besök"

www.peterpalm.se

**Larry's Corner
Grindsgatan 35**

**T-Skanstull /
Buss 55**

**Tisdag
10:e**

**December 2013
kl 19**

Hjärtligt välkommen!

Min egenhändigt gjorda affisch inför min största kväll!

Härlig känsla att se sin affisch på anslagstavla!

Författaraftonen på Larrys Corner tisdagen 10 december 2013.

12 december 2013:

Jag gjorde det! Jag klarade det!
Jag genomförde Den Gyllene Trippeln!
Jag nådde toppen och jag åt upp hela elefanten!

Jag är mycket glad, nöjd och stolt.

Tjolahopp,
Peter Palm

www.peterpalm.se

STORT TACK TILL:

Joakim Ceder (konstnär)

Anita Emthén (dansare)

Olle Ideström (präst i Katarina kyrka)

Larry Farber (ägare av Larry's Corner)

Mattias Högberg (filmare)

Lea Pålsson (poet)

Anneli Ljungberg (stöd)